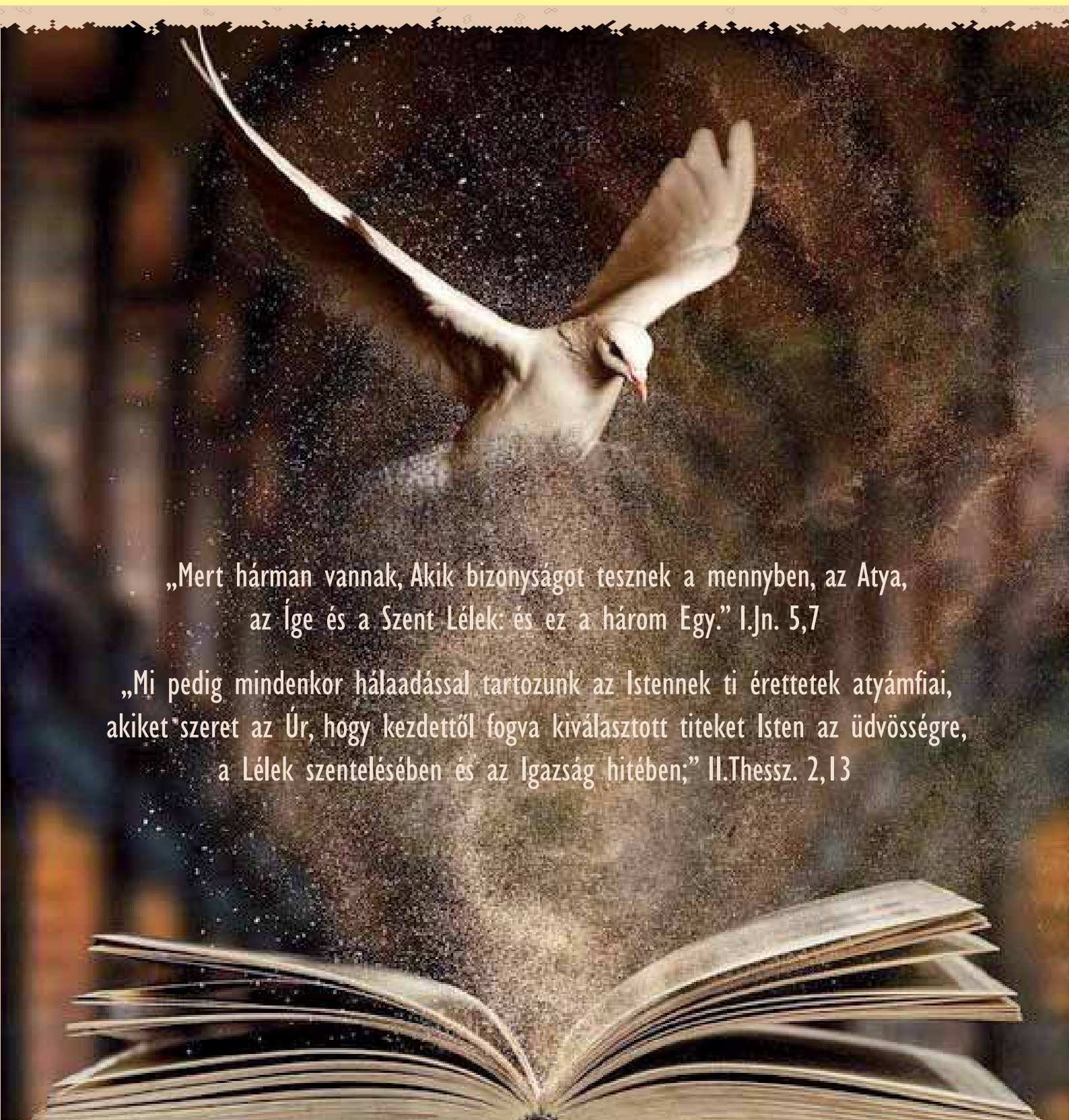

„Mert hárman vannak, Akik bizonyoságot tesznek a mennyben, az Atya, az Íge és a Szent Lélek: és ez a három Egy.” I.Jn. 5,7

„Mi pedig mindenkor hálaadással tartozunk az Istennek ti érettetek atyámfiai, akiket szeret az Úr, hogy kezdettől fogva kiválasztott titeket Isten az üdvösségre, a Lélek szentelésében és az Igazság hitében;” II.Thessz. 2,13

ELŐSZÓ

Pünkösöd után...

Ez alkalommal, technikai okok miatt most, az Ünnepet követően jelenik meg a Jóhírmondó második, ünnepre tervezett száma.

Örömmel készültünk a szerkesztői csoport tagjaival, a cikkeket írókkal, valamint a fényképeket készítőkkal.

Ez az az Ünnep, amelyről nem hallunk nagyobb készülődésre való felhívást, a többi Ünnepeinkhez viszonyítva.

Vajon miért lehetséges ez?

Érdemes elgondolkozni rajta...

A Szentháromság Isten harmadik Személyének, a Szentléleknek ünnepe ez az alkalom. Isten Lélek. Lélekként a teremtéskor is jelen volt. Az embert Isten megformálta „és lehelt az ő orrába életnek lehelletét. Így lett az ember élő lélekké.”

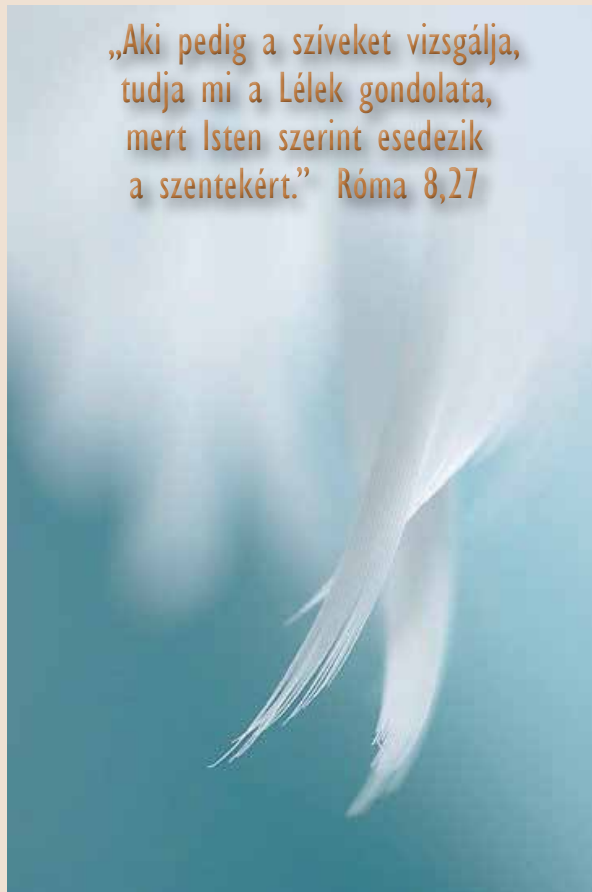
Isten szent, csodálatos, hatalmas és láthatatlan, „Aki megeleveníti lelkünket, s nem engedi, hogy lábaink megtántorodjanak.” (Zsoltárok 66,9.).

Ugyanakkor az Úr Jézusban láthatóvá vált. Lelkileg újjászületni, élni, örökéletet kapni ajándékba, Isten Lelke által lehetséges és Ján.3,1-21. Az Úr Jézus mellett Őt is megszólíthatjuk, beszélgethetünk Vele, élő kommunikációs kapcsolat jellemezheti az összetartozásunkat. Különösen szükségünk van Őreá a mindennapjainkban.

Ebben a számban (is) sok cikk tesz biztosságot Isten Szentlelkének munkájáról az egyéni életünkben. Áldott olvasást, töltekezést kívánok a szerkesztői csoport nevében.

szerk.

„Aki pedig a szíveket vizsgálja, tudja mi a Lélek gondolata, mert Isten szerint esedezik a szentekért.” Róma 8,27

Tartalom

- 3-5 Aktualitások
- 6 Egyháztörténet
- 7-11 Bizonyágtételek
- 12 Csak egy perc
- 12-13 Baba-mama klub
- 14-18 Igei tanulmány
- 18-19 Beteglátogató csoport
- 20-36 Közelmúltunk örömei
- 37 Beiratkozás a 2019/20-as tanévre
- 39 Alkalmaink

Felelős kiadó:

A Hajdúböszörmény Kálvin téri Református Egyházközség
2019. /2. szám
www.hbrefkalvinter.hu

Felelős szerkesztő: Somogyi László **Szerkesztette:** Somogyiné Gyüre Mária
A szerkesztő munkatársai: Dobó Tímea, Karácsonyi-Kis Lászlóné, Osváth Tamás, Osváthné Katona Zita, Rácz Gábor, Szabó Anita, Tóth-Serbán Orsolya
Fotó: Juhász Csaba Gábor, Molnár Katalin, Monoriné Venczel Katalin, Somogyiné Gyüre Mária
Tördelés és nyomdai szerkesztés: Litográfia Nyomda, Debrecen
Postacímünk: 4220 Hajdúböszörmény, Kálvin tér 19.
Telefon/fax: 52/561 325 * **E-mail:** hbrefkalvinter@hbrefkalvinter.hu * **Web:** www.hbrefkalvinter.hu
Bankszámlaszám: 10400346-00026767-00000000
*Köszönjük, ha adományával támogatja a lap folyamatos megjelenését!
Szeretettel várjuk észrevételeit, ötleteit, írásait!*

A SZENTLÉLEK ÉS TE

Konfirmáció és Pünkösöd, megerősítés és vallástétel: e fogalmak szétválaszthatatlanul összetartoznak. Nem jutok hitre, ha a Lélek és az Ige ezt el nem végzi bennem, de soha nem is lesz teljessé a megtérésem, ha nyilvánosan meg nem vallom, hogy mit végzett el az élő Isten a kereszten értertem.

Idén tavasszal tíz testvérünk mondta ki Isten és a gyülekezet színe előtt: „Nem a magamé, hanem az én hűséges megváltómnak, Jézus Krisztusnak a tulajdona vagyok!” (Heidelbergi Káté 1.)

S aki eljutott arra a meggyőződésre, azaz élő hitre, hogy Jézusért bűnei megbocsáttattak, s az Ő feltámadása a mi, az én feltámadásomnak is biztos záloga, az boldogan vallja útonútfélen: Isten gyermeke vagyok, s örök életem van!

Aki viszont nem hisz, vagyis nem helyezte bizalmát az Úr Jézusba, az nem tért meg, mert nem is tehetette. Megtérés hit nélkül lehetetlen, az igaz hit viszont szüli, generálja az ember megtérését.

Ha nem bízom valakiben, akkor nem fogok hozzá térni, azaz vele járni. Ha viszont valóban bizalomra méltóvá vált a szememben, akkor bekötött szemmel is követem őt, hiszen tudom, nem fog félre vezetni, sem csapdába csalni.

A megtérés – követés: azaz teljes bizalommal való ráhagyatkozás. És: a megtérés elfordulás, elhagyása addigi utamnak, szembefordulás a felismert bűneimmel. - Vajon megtörtént-e ez velünk, most, vagy régebben konfirmált kedves református Testvéreim?...

Az a legcsodálatosabb állapot az ember életében, amikor a pünkösdi Lélek és mi magunk is ugyanazt akarjuk: Jézus Krisztust örömmel és önként dicsőíteni!

„Maga a Lélek tesz bizonyosságot a mi lelkünkkel együtt arról, hogy valóban Isten gyermekei vagyunk.” (Róm 8,16) Isten Szentlelkéhez mindenekelőtt tehát a hitért könyörögjünk, a teljes bizalomért az Úr Jézus iránt, mert ezen múlik minden más: az

őszinte hitvallás, a bűnbánat, a megváltottság öröme, a szeretet gyümölcseinek termése, a bűnbocsánat és az üdvösség bizonyossága.

Az imádság mellett viszont kutassuk hűségesen a Szentírást, naponként újabb és újabb részleteket fedezve fel arról, ki is a mi Istenünk, milyen végtelenül csodálatos az Ő lénye, mennyire utolérhetetlen az Ő hűséges szeretete!

Aki nem helyesen ismeri Őt, úgy, ahogy kijelentette magát a Bibliában, az nem fog bízni Benne. Aki nem bízik, az nem tér meg, s aki nem tér meg, az önbecsapás áldozatává lesz. (Máté 7,21-23) Mondogathatja, hogy „én konfirmáltam”, de Isten tudja, hogy a szívében nincs köze Őhozzá. - De még pontosítanunk kell valamit: nem az az igazi kérdés, hogy megtértél-e!

Hogy teljesen, nagyon vagy kicsit éltél-e át valamit, amit megtérésnek lehet nevezni.

A kérdés az, hogy mit hiszel! Itt és most, és majd holnap meg holnapután! Hitben talál-e az a nap, amikor az Úr Jézus visszatér? Hitben mentél-e át a halálba, hogy utána Őelé állj? Ez a mindent eldöntő kérdés! „Amikor eljön az Emberfia, vajon talál-e hitet a földön?” (Lukács 18,8)

Ha viszont a Lélek segítsége által valóban hitre jutottál abban, hogy az Úr a te bűneid miatt halt meg, s feltámadásával megnyitotta a meny-

nyet a számodra, vagyis az ő végtelen szeretetéből megmentett a kárhozat tüzétől, akkor nem teheted, hogy el ne mondd mindezt lehetőleg mindenkinnek!

A Szentlélek tüze űz és hajt, hogy valld meg a Krisztust, hogy dicsőítsd Őt minden módon, ahogy csak teheted! - Engedd, hogy a Lélek használjon téged! Számodra is ez az újabb és újabb vallástétel lesz a legnagyobb bizonyossága annak, hogy az Övé vagy, s hogy Tőle senki el nem szakíthat.

„Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.” (Róm 8,38-39)

És ha hitre jutottál, nem teheted, hogy hálából az üdvösségedért ne tedd a jót! Nem azért, hogy megszerezd az örök életet, hanem azért, mert már megkaptad!

Belső késztetéssé és nem kényszerré lesz benne az Ige: „Aki tehát tudna jót tenni, de nem teszi: bűne az annak.” (Jak 4,17)

Konfirmáció és Pünkösöd, megerősítés és vallástétel: e fogalmak szétválaszthatatlanul összetartoznak!

Somogyi László

PÜNKÖSD – HITTANOS GYERMEKEK RAJZAI

Nagy Amanda és Sebestyén Annamária – 5. osztály

Torzsa Krisztina – 6. osztály

Nagy Imre – 5. osztály

Nagy Doroti és Biri Barbara – 5. osztály

Simon Dóra és Tündik Márta – 5. osztály

Orgovan Alexa – 5. osztály

„SZENTLÉLEK JÖJJ, LOBOGÓ LÁNG...” A PÜNKÖSD EREDETE

A Pünkösöd a keresztyén anyaszentegyház harmadik legnagyobb ünnepe. Ilyenkor azt ünnepeljük, hogy beteljesedett Krisztus ígérete, amit a tanítványoknak, és nekünk, mai tanítványoknak is tett: „Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt a föld végső határáig.” (ApCsel 1, 8).

Erre az ünnepre is elmondható, hogy gyökere zsidó eredetű, hiszen a Pünkösöd idejére esik a zsidók Sávuot nevű ünnepe. Ezen a napon a zsidók a törvényadásra emlékeztek, valamint ekkor mutatták be a föld első zsengejének áldozatát, tehát egy aratási ünnep volt. Ugyanakkor egy másik jelentéstartalmat is hordoz ez az ünnep, mert úgy is nevezik ezt az ünnepet, hogy az Eskük ünnepe. Azért kapta ezt a nevet az ünnep, mert a törvényadásnál megesküdtek, hogy meghallgatják és megtartják, de az Örökkévaló is megesküdött arra, hogy választott népét soha nem fogja elhagyni.

Maga pünkösöd szó a görög pentakoszté (ötvenedik) szóból ered. Ezzel utalva arra, hogy a húsvét utáni

ötvenedik napra esik ez az ünnep. Az ünnep különlegessége, hogy a középkorban ekkor tilos volt a böjt, és térdelés helyett állva imádkoztak a hívek. Ilyenkor harsonákat fújtak meg, felidézve a pünkösdi szélzúgást, illetve volt rá eset, hogy égő csóvát dobtak le a karzatról (ami eléggé veszélyes volt), hogy kiábrázolják a lángnyelveket, később ezt a gyakorlatot rózsaszirmokkal helyettesítették.

A Szentlélek jelképe a galamb, ami emlékeztet minket Jézus Krisztus megkeresztelésére, és hogy hogyan „szállt rá” a Lélek.

Pünkösöd ünnepét az Egyház születésnapjának is nevezzük, hiszen az első pünkösödkor 3000-en térnek meg Péter prédikálására, és megszületik az Anyaszentegyház. Engedjék meg az olvasók, hogy itt egy kicsit kifejtsem csalódottságomat, azzal kapcsolatban, hogy a pünkösöd sajnos a „leggyengébb” ünnepünk. Azért gondolom ezt, mert sokszor nem értjük az igazi lényegét. A Pünkösöd lényege az, hogy a Szentlélek immár kiáradhat mindenkire, aki hiszi és vallja, hogy Jézus Krisztus az ő személyes megváltója. Ha nem lenne a Szentlélek, akkor nem lenne közvet-

tő a látható és a láthatatlan világ között. A Lélek által van kapcsolatunk a Szentháromság két másik két személyével. Ha nem lenne Szentlélek, az ember el lenne vágva a Mennytől, és ez szomorúsággal töltené el a hívőt. Ezért is nevezik a Lelket úgy, hogy Paraklétosz, azaz Vigasztaló. Jézus Krisztus maga helyett küldte Őt a földre.

Így az egész világ részesülhet Isten áldásaiban, mert ameddig Jézus a földön volt, csak az tudott meggyógyulni, vagy megtisztulni, aki felkereste őt, vagy akire Krisztus rátalált. A Lélek által azonban Isten minden emberre rá tud találni. Megemlíteném azt is, hogy az Anyaszentegyház nem egy intézmény. A Szentírás úgy beszél róla, mint a Krisztusnak eljegyzett menyasszonyról, tehát személy. A hívő emberek alakítják az egyházat, azaz személyekből áll. Ne kezeljük az Anyaszentegyházat élettelen dologként, hanem éppen ellenkezőleg, az Anyaszentegyház egy élő test! Ezekkel a sorokkal szeretnék áldott pünkösdi ünnepeket kívánni minden kedves olvasónak!

Rácz Gábor

EGYHÁZTÖRTÉNET

PÜNKÖSD-SZENTLÉLEK

A Pünkösöd történetét legrészletesebben élénk tárja Az apostolok cselekedetei 2. fejezete, ahol a tanítványok megtapasztalhatták a Lélek kitöltésének minden áldását, megérkezett a Jézus Krisztus által megígért Pártfogó.

A korai egyházatyák, úgymint Augustinus és Tertullianus életének folyamán is tetten érhető a Szentlélek iránti érdeklődés. A pneumatológia, mint tudományág, bizonyos korokban joggal tűnhet elhanyagoltnak, pedig a pneumatológia valójában magába foglalja az egész üdvtörténetet.

A Lélek munkássága nem az első Pünkösödkor vette kezdetét, hanem mint a Szentháromság Isten egyik személye a Teremtés óta jelen van és munkál. Legjobban megfigyelhető ezen tény Mózesnél vagy néhány bíránál ahol is elhangzik egy kifejezés, miszerint Isten Lelke velünk volt.

Isten Lelke a Szentírásban, mind a görög, mind pedig a héber szavak azonos háttérrel rendelkeznek, mégpedig a lélegzet, szél fogalmával. Ez magával vonja azt a következtetést, miszerint a Lélek él és mozgásban van, az embernek életet ad, élteni, például Jób könyvében és a Zsoltárok könyvében, viszont Ézsaiás és Jeremiás prófétáknál a viharos szél jelenik meg. A Teremtéstörténetben kifejtett munkájáról a Léleknek Kálvin János is beszél, mint „titkos munkáról” a természetben, de nemcsak itt, hanem a történelemben is munkálkodik. Az első Pünkösöd óta ez a Hatalom erős vonásokat vett magára; a Lélek Krisztushoz és az Atyához vonzza az embereket, Ő a Vigasztaló. Az Apostolok Cselekedeteiben és a jánosi iratokban kiviláglik, hogy a Lélek nemcsak ajándék, hanem egy alany, személy, aki közvetlenül van jelen a hívők életében, a történelemben Ő vezet bennünket.

A reformátori keresztyénségben a Léleknek az emberi személyre való irányultsága elsőrendű volt. A református dogmatikában az „Ige és Lélek” fogalompár gyakran előfordul, ebben a tud Isten és az ember kapcsolata alakot nyerni. A Biblia tehát nem halott betű, hanem Isten kinyilatkoztatása. A Lélek nemcsak a kezdeményezéssel foglalkozik, hanem az Isten és ember kapcsolatának előrehaladásával is. A Lélek viszont nem kizárólag emberekben munkálkodik, hanem Krisztus köré egy közösséget gyűjt. A történelemben az egyház és világi kormányok kapcsolatát is érdemes megvizsgálni, ugyanis a Lélek az egész világban munkálkodik.

Az első helyzet, amely a korai századokat meghatározta, hogy az egyház és a kormány nem tekintették magukat két különböző intézménynek, sőt a 11. és 12. században még afféle harcok is kialakultak, hogy kié legyen a püspök-választási jog. A reformáció után is fennmaradt a keresztyén társadalom ideálja. Kálvin János az Institutióban az államhatalomról úgy beszél, mint egy „kivételes segédeszközről”. Barth Károly a Rómabeliekhez írt kommentárjában (1919. és 1922.) leírja, hogy Isten országában egy teljesen más rend uralkodik, mint a számunkra ismeretes világban.

A modern teológiában a pneu-omatológia és a Lélek felé forduló figyelem ismét előterébe került. 1910-ben a Edinburghi missziói konferencián fontos kezdeményezések születtek a misszióval, hittel és egyházi rendekkel kapcsolatban. Ez eredményezte, hogy 1948ban létrejött az Egyházak Világtanácsa. Az ökumenikus találkozásoknak köszönhetően a pneumatológia is más perspektívába került. Egy másik háttere annak, hogy erre a tudományágra ismét egyre nagyobb figyelem irányul az az, hogy az ember rájött arra, hogy a bibliai szövegekben nemcsak a Lélek ajándékairól van szó, hanem magáról a Lélekről, mint eszkatológiai ajándékról.

Összefoglalva a Lélek valóban Isten Lelke, mely nemcsak a múltban, hanem a jelenben és a jövőben is munkálkodik, és mint a Szentháromság tagja egészen a végidőig jelen lesz a keresztyénség életében.

BIZONYSÁGTÉTELEK**FELNÓTT KONFIRMÁCIÓI BIZONYSÁGTÉTEL**

Úgy érzem, hogy az életemben most érkezett el az a pillanat, amikor késznek érzem magam arra, hogy bizonyosságot tegyek a hitemről és a Jézus Krisztussal való kapcsolatomról. Már gyerekkorom óta érzem az Úr jelenlétét az életemben, azonban ez talán most ért el a tudatomig, s a szívemig egyaránt, úgy, hogy ezt most meg is tudjam fogalmazni. Eddig is hittem, hogy igenis létezik az Úr, s azt, hogy neki köszönhetem az életemet, de ezt most már nem csak hiszem, hanem vallom is. A hit több mint egy kapocs Isten felé, ő megért bennünket, hiszen Jézusban emberré lett. Minden hibám és bűnöm ellenére megkegyelmezett és tálcán kínálja az üdvösséget a tökéletlenségem ellenére is. Úgy gondolom, hogy a hit egy folyamat, melyben különböző lépcsőfokok vannak. A hitben néha elbizonytalanodunk, de az Isten szeretetteljes döntésén múlik a sorsunk, nem pedig a mai teljesítményünkön, ugyanis az Ő ajándéka az örök élet. Ő ajándékoz meg bennünket a reményvel, amely erőt és egyfajta megkönynyebbülést ad a számunkra. Ahogy az ember tragédiájában is szerepel: mondottam ember, küzdj és bízva bízzál. Én magam is a lelki halálból érkeztem, nem szeretném a magam

kezébe venni a sorsomat, hanem az Úr Jézusra bízni, akivel ezentúl vígan tartok a lelki élet felé az Ő kegyelmének köszönhetően. Ez nem csak egy pillanat, ez egy folyamat, amely során kimondom magamnak: mától kezdve megteszem, amit kell, hogy növekedhessek lelkileg, és felfedezzem, mi Isten terve az életemre. „Boldog ember az, aki az Úr törvényében gyönyörködik, és az ő törvényéről elmélkedik éjjel-nappal. Olyan lesz, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, amely idejében megtermi gyümölcsét, és nem hervad el lombja. (Zsoltárok 1:1-3) Talán én még nem tartok ezen lelki lépcső legtetijén, de hiszem és vallom, hogy Isten az én Atyám, aki az ő egyszerű Fiát küldte erre a világra, aki az én bűneimért is tökéletesen eleget tett. Ő az, aki megőriz és munkálkodik az életemben. „Mert az embernek Fia nem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem, hogy ő szolgáljon és adja az ő életét váltságul sokakért.” (Márk, 10, 4-5)

Olyan dolgokat tapasztaltam az életem során, amelyek azt erősítették bennem, hogy valaki vigyáz rám, valakinek fontos vagyok, valakinek célja van az életemmel. Ami anno véletlennek, emberi akaratnak tűnt, azt az idő elteltével megláthattam, hogy abban is az Isten munkálkodott.

Az én „hidam”, amely az Úr felé vezet a Jó Pásztor Református Óvodából indult, ahhoz köthető, ugyanis pár évvel ezelőtt az intézménybe kerültem irodai segítőként, majd az itt és a családban megélt szeretetkapcsolatok arra indítottak, hogy a gyermekek közösségében végezzem majd a munkámat, így ezáltal továbbadjam azt a szeretetet, amit magam is megtapasztaltam. Az évek elteltével, lámlám ebben az intézményben töltöm a mindennapjaimat a gyermekek körében óvodapedagógusként. Ez nem véletlen, úgy hiszem, hogy ez Isten kegyelme felém. Hálás a szívem az Úrnak és azoknak az embereknek, akikkel ezen az úton találkozhattam, melyen az Úr Jézus a mai napig is terelget. Mindezek tudatában úgy érzem, hogy a bizonyoságtételem elindítását, elhatározását mindenképpen az óvodán keresztül vitte végbe az Úr én rajtam. Készen állok elköteleződni arra, hogy ezt a mélyről jövő szeretetet és hitet továbbadjam a gyermekek számára is a nevelőmunkám során. „Gondol ránk az Úr, meg fog áldani. Megáldja Izráel házát, megáldja Áron házát. Megáldja azokat, akik félik az Urat, a kicsinyeket a nagyokkal együtt.” (Zsoltárok könyve 115, 12-13) Ámen.

Pipó Mariann

BIZONYSÁGTÉTEL

A húszas éveim elejétől nyolc éven át dolgoztam három műszakban, ami alaposan felborította a napi életritmusomat. Ezekben az években sokat küszködtem az alvással, illetve az alvás hiányával. Mikor már éppen arra az elhatározásra jutottam, hogy munkahelyet váltok, adódott egy lehetőség, hogy két műszakban dolgozhatom tovább. Ennek nagyon megörültem, remélve hogy elmúlnak a nyugtalan éjszakáim. Sajnos nem így lett.

Az éjszakai nyugtalanságom időről időre előjött. Eleinte egészségügyi problémaként tekintettem a dologra, felkerestem a háziorvosomat, kivizsgáltak, de semmi rendelleneset nem találtak.

Egyre világosabbá vált számomra, hogy valami lelki probléma lehet a háttérben. Feleségem ismeretségi köréből felkerestem egy klinikai pszichológusnőt, aki megpróbált segíteni a problémám lelki hátterének felderítésében. Időközben indít-

tatást éreztem arra, hogy elkezdjem tanulmányozni a sokak által nagyra tartott emberi bölcsesség forrásokat, különböző világvallásokat, filozófiákat, (hinduizmus, buddhizmus, taoizmus, kereszténység stb.) amelyek mindegyike a lelki nyugalom megtalálásának reményét ígérte.

Úgy gondoltam, hogy ezek összességéből majd ki tudok alakítani egy olyan „bölcsességkivonatot”, megtalálva a közös pontokat, látva azt, hogy mindegyik az emberiség alap kérdéseire keresi a választ, ami majd nyugalmat ad az én lelkemnek is.

Nagy érdeklődéssel tanulmányoztam ezeket a világnézeteket, de a békeség egyre távolabb került tőlem. Közben a pszichológusnővel folytatott beszélgetések egyre inkább arról győztek meg, hogy beteg vagyok, egy depressziós jellegű állapotban.

Az alváskutatásról is mindent elolvastam, ami a kezem ügyébe került. Egyik kollegámtól, aki könyvklubos könyveket árult, megvettem

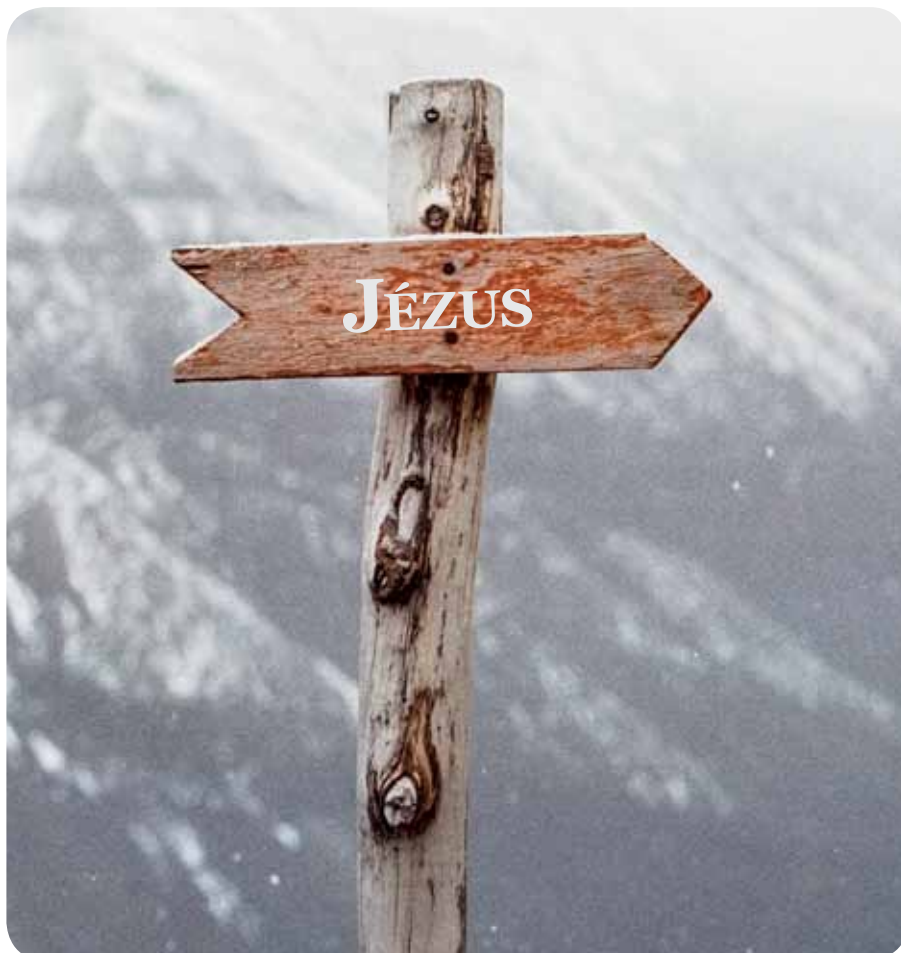
egy számomra érdekesnek ígérkező könyvet, „Szövetségesünk a tudattalan” címmel. Ebben a szerző amellelt érvel, hogy tudatalattink megfelelő befolyásolásával sikereket tudunk elérni az életben. A könyv bevezetőjében Istenről beszél, és a lapjain is többször idézi a Bibliát és mégis egy teljesen más életszemléletet tükröz, mint a később általam megismert Szabadító.

Eleinte sikeresnek tűntek azok az önszugesztíók amikre Freitag tanítja az olvasóit. Egy-két napig nyugodtabban tudtam aludni, úgy tűnt megvan a megoldás. De ezek csak egy-egy hullámhegyet jelentettek az állapotomban, amik lassan egyre kisebb dombocskákká változtak. Újra visszatértek a félelmeim, vajon kibírom-e, ha még egy éjszakát nem alszom?

A nagy világvallások és filozófiák tanulmányozásán túl az ezotéria különböző válfajai is felcsillantották a reményt a gyötrelmeim megoldására.

Felkerestem egy, a környékünkön nagy népszerűségnek örvendő természetgyógyászt is, akinek a diagnózisa teljesen megrendített. A pulzusdiagnosztika közben közölte velem, hogy démonok kötődnek hozzám és azok szívják el az energiámat. Ezt az információt sehogyan sem tudtam összeegyeztetni addigi materialista világlátásommal, de mivel korábbi un. hagyományos orvoslással kapcsolatos reményeim szertefoszlottak, elkezdtem hinni ezen dolgok valóságában.

Természetesen meg kellett vizsgáltatnom a lakásunkat egy un. radiesztétával, aki térképet készített a lakóterben fellelhető „káros földsugárzásokról”. Az ez alapján berendezett lakásunk szinte lakhatatlanná vált. Ahhoz, hogy az ágyak „megfelelő” helyre kerüljenek a szekrény-sornak csak a szoba közepén maradt hely. Nem mertünk vendégeket hívni nehogy hibbantnak tartsanak bennünket (pedig nem lóttak volna nagyon mellé). A józan eszemre hallgatva megismételtetem a bemérést egy másik „szakemberrel”, aki homlok egyenest más eredményt hozott ki. Így újra helyére rendezhettük a

bútorokat, ez a probléma megoldódott. A lelki állapotom viszont egyre jobban romlott, néha felcsillant a remény, hogy az akupunktúrás kezelés majd rendbe hoz, de egy kis javulás után újra visszaesés következett. A félelmeim pedig egyre csak nőttek. A "doktor úr" elküldött egy "szelleműzésre" szakosodott asszonyhoz, aki állítólag megszabadított a hívatlan szellemi vendégeimtől és még néhány "hasznos" tanáccsal látott el a további lelki megerősödésem érdekében, pl. az imbolygó gyertyaláng jelentőségére, hogyan védekezhetem a földszugárzások ellen stb. A lelki szabadságom fölötti örömöm viszont hamar elszállt.

Már a hazafelé vezető autóúton megszólalt bennem a kérdés: Ha léteznek rossz szellemek, mi akadályozza meg őket, hogy újra hatalmukba kerítsenek? Félelmeim egyre nőttek. Már rettegettem az éjszakáktól, mert újra és újra csak a gyötrelmeim megismétlődését ígérték.

Egyik este, mikor már úgy éreztem nem fogom kibírni az éjszakát elővettem a krisna hívők egyik szent könyvét, amit egy debreceni vegetáriánus ételeket népszerűsítő alkalmon vettem.

Az olvasottak, ha lehet, még jobban lehúztak. Annyira emlékszem az olvasottakból, hogy ha "tökéletes" akarok lenni, el kell hagynom a családomat.

Egy addig talán még soha nem érzett félelemmel feküdtem le, és egy olyan lidércnyomásos álom következett, egy olyan hideg vaksötét mélység, amit szavakkal le sem tudok írni. Azt gondoltam ez a halál!

Ebből az állapotból felriadva, remegő kézzel vettem le a könyvespolcra a Bibliát.

Valamelyik zsolnárt kezdtem el olvasni, és akkor mintha egy hatalmas kéz, egy gigantikus sziklát vett volna le rólam, úgy vette el - hiszem, hogy Jézus - a félelmeimet.

És határozottan szólalt meg bennem a gondolat: Jézus az én utam!!!

Elaludtam, régóta nem tapasztalt nyugalommal. Amikor felébredtem el sem akartam hinni.

Ezzel nem értek még véget a gondjaim, de most már volt egy szilárd pont az életemben, amihez, illetve Akihez igazodhattam.

Bekerültem egy gyülekezeti közösségbe, ahol már Krisztust ismerő testvérek segítettek a további utamon.

Egy lelkipásztori csendeshéten, Biatorbágyon megérthettem elvezettségem lényegét. Igehirdetéseken, lelkipásztori beszélgetéseken egyre inkább világossá vált számomra, mennyire szembe mentem Isten szeretetével, mikor nem Nála, hanem minden más helyen kerestem az életem megoldását, és ezzel egyre mélyebbre süllyedtem az Istennel szembeni engedetlenségben, a bűnben. Bűnvallással, ezektől a bűnöktől és az életemben korábban elkövetettől is megszabadulhattam. Az Úr Jézus váltságáldásával eleget tett a bűn és büntetés törvényének, odaadta az életét értem és érted is, hogy megszabaduljunk!

„vér kiontása nélkül nincs bűnbocsánat.” (Zsid.9,22)

Ma, amikor ezeket a sorokat írom a Református Bibliaolvasó Kalauzunk ugyanazt az Igét ajánlja figyelmünkbe, amit a kidobásra szánt Freitag könyv első lapjára is beírtam valamikor:

„Jézus így válaszolt: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam.” (Ján.14,6)

Osváth Tamás

97 ÉVEM TÖRTÉNETE DIÓHÉJBAN ÍTÉLET ÉS KEGYELEM ALATT

Az engemet Teremtő Istenem szeretetéről, Krisztus Jézus által Szabadítómról és Megtartóm kegyelmének munkájáról emlékezem a közelgő Pünkösdi szent ünnepe alkalmából. Igém az V. Mózes 8,2. "Emlékezzél meg az egész

útról, amelyen hordozott téged az Úr, a te Istened...a pusztában, hogy megsanyargasson és megpróbálgjon téged, hogy nyilvánvaló legyen, mi van a te szívedben, vajon megtartod-e az ő parancsolatait vagy nem?"

Már kisgyermekkoromban átélhettem az ítéletet és a kegyelmet. „Honfoglalást” játszva a városszéli vályogvető gödörben egy vízzel teli kútba rohantam, elmerültem. Ha egy osztálytársam - Kovács Béla - ki nem ment, ott fulladok meg. Száritkozás után hazamentem, de otthon nem mertem elmondani, hogy mi történt velem, mert tartottam Édesanyám szigorától. Isten kegyelmének egy másik csodája, hogy a hadifogságból hazafelé jövet, a hőség miatt a vonat tetején utazva elaludtam, s csúsztam lefelé. Ekkor ugyancsak Kovács Béla sietett segítségemre, megakadályoz-

va, hogy a robogó vonatról alázuhanjak. Kegyelemre fordult ítélet az a csoda is, hogy amikor a II. világháborúban gépkocsival ruhát szállítottunk a frontra, egy vasúti átjárónál egy vonatba ütköztünk - a gépkocsivezető figyelmetlensége miatt -, a mozdony ledobott bennünket egy mély árokba, de nem borultunk fel, életben maradtunk. A fogságból hazajövet, kifosztott hajlékot találtam, ...még egy mellényem sem maradt. Édesapám - élete végéig be nem gyógyuló - lőtt sebbel érkezett haza a háborúból. Ilyen ítéletes körülmények között kellett újraindítani családom életét. Gazdálkodásom bankkölcsön felvételével kezdődött. A föld termését azonban a teljesíthetetlen beszolgáltatás terhelte az un. Rákosi-rendszerben, nekünk csak a töredéke (fejadag) maradt.

Isten kegyelmének csodája, hogy ebben az ítéletes időben országunkban, egyházunkban, városunkban is lelki ébredés támadt. Isten Igéje és Szentlelke rámutatott arra, hogy nem méltatlanul szenvedünk, mert nélküle vittük véghez eddigi életünket, noha azt gondoltuk, hogy jó reformátusok vagyunk. A hallott evangéliumot nem alkalmaztuk életünkben. Velem együtt sokan, magunkat megalázva, a hirdetett Igének engedelmeskedve elfogadtuk, hogy bűnösök vagyunk, megváltásra van szükségünk, amit Jézus Krisztus kereszthalála által megszerzett nekünk. Ezt hittel megragadtuk, és békességünk lett Istennel. A külső, szorító körülmények ellenére boldogok voltunk, sokat énekeltünk, imaközösségben sorsunkat elfogadva vigasztalódtunk és reménykedtünk. Elhittük az Ige üzenetét: „De nem lesz mindig sötét ott, ahol most szorongatás van;... A nép, amely sötétségben jár, lát nagy világosságot; akik lakoznak a halál árnyékának földében, fény ragyog fel fölöttök!” (Ézsaiás 9,1-2) Istennek áldott eszközei voltak a Biblia üzenetének átadásában, tanításában:

Dr. Kálmán Sándor (gyülekezetünk lelkipásztora), Fekete Péter (lelkész-szögöröm) és további hiteles életű lelkipásztorok. Harmadmagammal bibliaiskolát végezhettem, ahol átfogó ismereteket nyertem a szentírás életre szóló kijelentéseiről. Presbiterként házi istentiszteletek megtartására kaptam megbízatást.

Ezidőtájt felvetődött a segítőtárs-keresés kérdése, amiben én tanács-talan lévén, az Izsák házasságát vettem példának (I. Mózes 24), én is jelet kértem az Úrtól. Esetemben: ha az egyik szombaton délben ott lesz a főutcán egy hívő lány, akkor őt jelölte ki Isten a számomra segítőtársnak. „És monda az Úr Isten: Nem jó az embernek egyedül lenni; szerzek néki segítő társat, hozzá illőt.” (I. Mózes 2,18). A csoda megtörtént: Fekete Juliánna, akit a templomból ugyan ismertem, de még soha nem beszélgettem vele, (még össze sem mosolyogtunk), az egyik kirakat előtt álldogált a főutcán. Ő lesz a feleségem! Néhány nap múlva közöltem vele szent szándékomat, hogy Isten őt mutatta meg nekem házastársul, majd rövid gondolkodás után ő is kapott megerősítést egy bibliai Ige által, hogy bennünket Isten egybeszerkesztett, ő az enyém, én az övé, az élet küzdelmében. Egy évi jegyesség után házasodtunk össze. Így kaptuk meg a „Lélek zálogát” (I. Kor. 1:22.) „a halálnál is erősebb szeretetre” (Énekek éneke 8:6.) mellyel Isten ajándékozott meg, s amely megmaradt annyi sok próbán, szenvedésen, betegségen át is. Ezeket az ígéket a jegygyűrűnkbe is bevésettük.

Közös életünkben is folytatódtak a megpróbáltatások: el kellett hagynunk az otthonunkat, amelybe egy pártembert költöztettek. Mi a fele-

ségem szüleinél kaptunk menedéket, ahová két gyermekünk is született. A „kulák” nagymamám halála után visszaköltözhattünk.

Közben már zajlott a téészesítés, ami azt jelentette, hogy a magántulajdont felszámolták, földjeinket, gazdasági felszereléssel együtt be kellett adni a „közös”-be. Kezdetben irodai munkában foglalkoztattak, de ideológiai okok miatt innen hamarosan eltanácsoltak, számukra politikailag „megbízhatatlan” voltam. Növénytermelésbe, majd – könyörületből - sertésgondozói munkakörbe tettek. Ott sem voltam kívánatos, de technológiai újításaim miatt eltűntek. Isten mindeközben már készítette a szabadulás útját. „Jó várni és megadással lenni az Úr szabadításáig” (Jeremiás siralmi 3,26). Egy napon a lakásunkon - előzetes értesítés nélkül – munkaidőben megjelent a megyei Állattenyésztési Felügyelőség osztályvezetője, Falucska Ferenc, akit én nem ismertem. Feleségemtől és Édesapámtól felőlem és családi életemről érdeklődött, „környezetanulmányt végzett”. Felfigyelt a falon lévő bibliai ígés táblára - „Minden gondotokat ő reá vessétek, mert néki gondja van reátok. (I. Péter 5,7) - és az asztalon levő Bibliára. A hallottak és a látottak alapján azt az üzenetet hagyta meg, hogy másnap keressem meg őt Debrecenben, az irodájában. Rövid beszélgetés után közölte, hogy 14 termelőszövetkezet állattenyésztési felügyelőjévé neveztek ki. Mi ez, ha nem a kegyelem csodája! Nyugdíjazásom után derült fény arra, hogy a főnököm is aktív egyháztag, presbiter volt, ezért nem tekintette hátránynak hitvalló életem gyakorlását a munkaviszonyomban. Közös munkálkodásunk 3 és fél évig tartott. Az eredmények és a bizalom jeleként tovább bővült a munkaköröm (+Tedeji Állami Gazdaság ellenőrzése). A korai kelések (fél 4), utazás és a rengeteg adat feldolgozása (számítógép nélkül) próbára tették az amúgyis - hadifogságból eredő - megromlott egészségemet. A szerteágazó munkakörből Isten úgy vett ki, hogy az addig ellenőrzött egyik tsz meghívott főállattenyésztőnek (megduplázva a fizetésemet). Maradt a naponkénti utazás (Hajdúdorog), de már csak egy helyre koncentrált a feladat-

"Az Úrra tekintek szüntelen, nem tántorodom meg, mert a jobbomon van."

Zsoltárok 16:8

köröm, melyben 14 évig szolgáltam, nyugdíjazásomig. Isten megáldotta munkálkodásunkat, a mérleghiányosból kiváló minőségű tsz lett. Ideológiai konfliktusaim itt is voltak (az a hír terjedt el, hogy „pap akart lenni, de átképezte magát agronómusnak”), de Isten mellettem állt, s amikor bizalmi szavazást kértek ellenem a vezetőségtől, az eredmény 50-50% lett (!). Mivel az engem támogató tsz-elnök szavazata duplán számított, így ismét kegyelmet nyertem Istentől, további munkálkodásomra. „Mert így szól a Seregeknek Ura:... aki titeket bánt, az ő szeme fényét bántja” (Zakariás 2,8).

Immár 38. éve vagyok nyugdíjas, de Istennek megsokasodott kegyelméből nem tétlenül telt, telik ez az időszak sem. Továbbra is ítélet és kegyelem alatt zajlik az életem. 2000-ben rosszindulatú daganatot diagnosztizáltak nálam. 13,5 év múlva az akkori kezelőorvosom azt mondta, hogy: „Sanyi bácsi, meggyógyítottuk!”. Én azt válaszoltam: „Az orvos rendel, az Isten gyógyít!”. Az értem aggódo Feleségem, hűséges segítő-társam sorstársammá is vált, az ő testében is megjelent a halálos kór. Az orvosi segítség, műtétek, kezelése nem tudták visszafordítani az elindult folyamatot. 2012. október 31-én, az éneklő, imádkozó családi

közösségből magához szólította Isten. A napi Ige ez volt: „Mondjátok meg Sion leányának: Jön már Szabadítód!”

A nagy veszteség elfogadásában is Istent hívtam segítségül, Aki Igéjével és Szent Lelkével tökéletes vigasztalást adott. Így lelkiekben megerősödve – Isten küldetésében – kerestem fel sorstársaimat, kortársaimat, betegeskedő lelki testvéreimet. A velük való beszélgetések, imádkozások, éneklések közben én magam is felüdültem, békességet nyertem. Jézus mondja: „Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek: nem úgy adom én néktek, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen! (János ev. 14,27). A mostani időkben ezt a szolgálatot már elsősorban telefonon tudom gyakorolni. Isten kegyelméből hétről-hétre erőt kapok arra, hogy a gyülekezeti alkalmakon (bibliaóra, istentisztelet, hangverseny...) személyesen is részt vegyek, gyakoroljam még a testvéri közösséget.

Özvegységemben nem vagyok magányos. A hétköznapokban - Isten kegyelme mellett - szeretteim gondoskodása vesz körül. Ünnepeken, születésnapokon megadatik, hogy mind a harmincan (meghalt feleségem és dédunokám nélkül) együtt örvendezzünk gyermekeim-

mel, unokáimmal, házastársaikkal és dédunokáimmal. Családi közösségünkben központi helye van Isten Igéjének, az imádságnak és a közös éneklésnek. Az egyik utóbbi együtt-létünkről távozva, az alig 3 éves dédunoka megjegyezte, hogy „ez jó buli volt.” 97. születésnapomon (április 10.) sok bibliai Igével köszöntöttek. Közülük kettőt emelek ki, amelyek valóságát magam is átélem:

„Mivelhogy ragaszkodik hozzám, megszabadítom őt, felmagasztalom őt, mert ismeri az én nevemet! Segítségül hív engem, ezért meghallgatom őt; vele vagyok háborúságában: megmentem és megdicsőítem őt. Hosszú élettel elégítem meg őt, és megmutatom néki az én szabadításomat.” (Zsolt. 91,14-16.)

„Az igaz virágzik, mint a pálmafa, növekedik, mint a cédrus a Libánonon.

Plánták ők az Úrnak házában; a mi Istenünknek tornácaiban virágnak.

Még a vén korban is gyümölcsöznek,...hogy hirdessék, hogy igazságos az Úr, az én kősziklám, és hogy nincsen hamisság benne!” (Zsolt.92,13-16.)

Mindezeket a 71 éve kegyelmet nyert ember haláljával írtam le.

Bertalan Sándor

CSAK EGY PERC...

„SZÜNTELEN IMÁDKOZZATOK” – DE MIÉRT IS?

(1. Thessz 5,17)

Sokak számára igen haszontalan időtöltésnek tűnik az imádság. Sietős korunk, a XXI. század nem ér rá imádkozni, mert annyi fontos elintéznivaló akadt, s szakadt az életünkre.

Hajtjuk, „önindítózuk” szívünket, szeretnénk egyre gyorsabban, egyre több helyre eljutni, egyre többet átélni az örömteli dolgokból – s egyszer csak ijedten vesszük észre: nem indul a motor! Emlékeink akkumulátora

pedig jó, harcedzett idegrendszerünk vezetői még bírják, orvosunk is csak kisebb figyelmeztetésekkel traktált szívemotorunk teljesítőképességét vizsgálva. De a motor nem indul! Mások lendülete sodor, sikamlós lejtőkön szerzett (elorozott) lendülettel vágunk neki életünk új és új meredkeinek, minél erőltetőbb a kaptató, minél magasabban van a cél, annál inkább lopjuk a lendületet mások tehetségéből, lendületéből, megszerzett javaiból, még létező lelkesedéséből. De a motor nem indul...

Miért imádkozunk, s miért szüntelenül? Mert az emberi szív egyetlen üzemanyaga imádság által csapolható meg! Isten szeretete az a valós és mély kút, ahonnan olyan erő buzog, ami sehol máshol fel nem lelhető! Aki Vele hit által imádságos kapcsolatba került, aki első, tétova lépésként megkérte Jézust, hogy töltsse fel élete üzemanyagtartályát, évek óta üresen kongó szívét, az beindul! 100 oktánszám – az semmi ahhoz a lendülethez képest, amit a Jézus Krisztus által életre kelő szívemotorunk

produkál! „Aki Krisztusban van, új teremtés az, a régi elmúlt, s íme, új jött létre!” „Mert mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít” – valljuk és tapasztaljuk Pál apostollal együtt. Az imádság és a Biblia által - a neki tervezett és kifejlesztett üzemanyaghoz jutó szívünk - csodákra képes! Még pihenni is tud, hiszen a segítségére rendelt nyugalom napján mennyei Gazdájának szíve tovább dobog, s mindent jobban intéz, mint ahogy ő maga tudná. „Szerelmesének álmában is ad eleget.” Eme üzemanyag oly magaslatokra is felemel, ahol sohasem jártunk, ahol valóban mindig süt a nap, s a veszélyes szakaszokon is úgy átröpít, hogy a kátyúk és mélyedések rossz emléke gyorsan tovaszáll. „Ha Isten segít, a falon is átugrom.”

„Szüntelen imádkozzatok” – mert e kapcsolat nélkül keserű erőlködés válik minden élet, s végül lendületét veszti. De „aki Benne bízik és remél” – vallja egy szép énekünk – „az mindörökké Véle él!”

Somogyi László

LEGKISEBBEK A KÁLVIN TÉREN

- AVAGY A BABA-MAMA KLUB -

Dén pontosan anyák napjára esett a harmadik évfordulója, hogy Isten kegyelméből én is édesanyává válhattam első gyermekünk, Kincső Sarolta megszületésével. Kislány korom óta erről álmodtam. Örömmámor, hála, gyönyörködés, apró kezeckék, pislogó szempár, szuszogó csöppség, rózsaszín köd. Belőlem táplálkozó utód, rám utaltság, kötődés. Felfoghatatlan csoda megtapasztalni egy kicsiny teremtmény érkezését - házasságunk gyümölcsét-, akít kilenc hónapig vártunk, ábrándoztunk róla és formálódása alatt mi is formálódunk. Leírhatatlan, felemelő érzések. Aki kapott már gyermeket az Úrtól, az tudja, hogy milyen gyönyörűséges ez. És tudja azt is, hogy nem teljes a kép, ha csak ezeket írom le. Mert bizony a habos-babos, túlcsonduló va-

lóság mellett elérkeznek a nehézségek is. Különösen egy első gyermek születésével. A felelősségvállalás új szintje, szülés utáni hormonháztartás felborulása, szoptatás körüli nehézségek, mikor, mennyit, hogyan? Természetesen, ahogy lenni szokott, a felmerülő kérdésekre válaszok is vannak. Pont ezer féle, attól függően, hány emberhez is fordulunk. A belénk kódolt ösztöneinket is még-még keresgetjük sokszor, így néha a boldog anyai szívek felett is összecsapnak a hullámok. Az új helyzetbe bele kell rázódní, kinek rövidebb, kinek hosszabb idő alatt. Már nem az a tempó, nem az a téma, már nem az a szabadság van, mint a gyermek érkezése előtt. Kicsit ki is szakadunk a világból, az emberek közül és beszűkülünk a pelenkák, etetések, ringatások, gügyögések világába. Ez a fajta négy

fal közti lét anno engem is elért, amit bár szerettem, de a közösségi életből jó időre kivont. Ekkor kezdett Piroska (Zsebeházy-Rákos Piroska, a klubunk vezetője) a gyülekezetünk babamama klubjába hívogatni. Kedvesen, nem erőszakosan, bátorítóan. Persze időbe telt, mire összeszedtem a bátorságomat és nekiindultam, de csak a „kislányom miatt” jelígyére. Milyen nehéz volt felkerekednem! Pedig kicsinyként gyermekistentiszteleteken való részvétellel, felnőttként pedig azokat tartva is ismerős volt már a helyszín. „Hazai pálya”, de mégis ismeretlen helyzet, ismeretlen emberekkel. Bevallom, ma már nemcsak a kislányom, és nem is az azóta született kisfiam miatt szeretek járni, hanem magam miatt is. Nekem is óriási feltöltődés a mindennapokban. Nagyon várjuk mindig a hónap első

és harmadik szerdáját, hogy mehesünk a „szigetre”. Miért is szeretünk idejárni? Három dolgot emelnék ki a sok közül.

1. Mert nagyon szeretjük a légkört. A szabad, zsongó légkört. Nem kell feszengeni, nincsenek elvárások. Szabad késni, hamarabb elmenni, szoptatni, beszélgetni, csendben lenni. Az én szívem külön hálás azért, hogy az anyukákkal hasonló irányban gondolkozunk, de ez nem azt jelenti, hogy különböző „stílusok”, habitusok nem férnek meg egymás mellett. Elfogadás, bátorítás a jellemző. Már harmadik éve figyelhetem a klubos babák növekedését, fejlődését is. Olyan jó gyönyörködni bennük! Nem csak a sajátjaimban, hanem más gyermekében is. Jó látni, amikor egy-egy gyermek elindul vagy el kezd beszélni. Jó egymás örömeinek részesévé válni és persze a nehézségekben is osztozni. Hiszen a gyermeknevelésben ez is van. Jó, hogy nem kell szégyellnünk ezeket sem. Szeretjük a klub csupaszív vezetőjét, aki idejét szánja ránk, szervez, meghallgat, odafigyel, érdeklődik és mindig van egy-egy jó szava. Még klub után is! Köszönjük, hogy vagy nekünk! Szeretem az anyukatársakat is, akikkel közösen tudunk gondolkodni a gyereknevelés kérdéseiről és még az én gyermekeimre is figyelnek, ha szükséges. És természetesen nem tudom kihagyni az édes kis picurkákat, totyogókat, gyerkőcöket, akik a kis mozgató rugók, akik miatt összegyűlhetünk. Bevallom, a kis cserfes örökmozgók mellett nem mindig és nem minden információt sikerül elcsípni, de hogy üresen nem mentem még haza, az is bizonyos. Öröm látni, ahogy a kicsik felfedezik a pajtásokat, osztozkodnak a közösen összehordott harapnivalón, ahogy megtanulják, hogy a játékok közösek és fejlődhetnek az önfeledt együttlétben.

2. Nagyon szeretjük továbbá azt is, hogy ismeretet, tudást is szerezhessünk a gyermeknevelés terén. Minden alkalommal új téma vár minket, amik mellett, hogy mindig nagyon érdekesek, mindig nagyon aktuálisak is a számunkra. Piroska ezt is szem előtt szokta tartani, hogy éppen milyen kérdések foglalkoztatnak minket, ezáltal is még személyesebb a klub. A teljesség igénye nélkül volt már

szó szülésről, hozzátáplálásról, tejfogakról, hordozásról, sóterápiáról, érzelmi kimerülésről, egészség fejlesztésről, gyermekek környezetéről és még sorolhatnám. Szinte minden alkalommal van vendéglőadó, aki a téma szakavatottja és közös beszélgetéssel segít közelebből megismerni az adott témát. Mindig tanultam újat. A hónap harmadik szerdái pedig a szoptatáshoz nyújtanak segítséget, állandó laktációs szakemberünkkel, Molnárné Fórizs Katával, akinek a tudása minden alkalommal lenyűgöz. Nem is gondolná az ember, hogy megfelelő információkkal mennyi akadály leküzdhető. Kimeríthetetlen témakör ez is és minél többet hallok, tudok róla, annál inkább rácsodálkozok, hogy Isten milyen csodálatosan alkotott meg minket. Nagyon hálás a szívem Katáért is, elhivatottságáért, tanácsaiért és hogy ilyen önzetlenül segít bennünket, édesanyákat a klub keretein belül is. Köszönjük áldozatos munkáját!

3. Végezetül azért is szeretem ezt a klubot, mert gyülekezetünkhöz tartozik. Egyik rétegalkalmunk, amely a legkisebbekről sem feledkezik meg. Ez az a gyülekezet, amelyben én is felnőhettem és most a két kisgyermekemet is idehozhatom. A klub sokrétű, sok mindennek helyt ad, de része a legfontosabb is. Eleget tesz Jézus parancsának is: „Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket.” Direkt módon ez Nemes Vitold exmisszus áhítatai által valósul meg az alkalom elején igeolvasással, beszélgetéssel, imádkozással. Ezúton is köszönjük neki az igei üzeneteket, lelki útvalót, továbbá a rugalmasságot, hiszen ennyi poronty mellett nem mindig hangtalan az elmélkedés, az imádság sem „hagyományosan”, szemünket behunyva történik. És persze indirekt módon is köztünk van az Úr. Én abban élem meg Isten áldó jelenlétét, amikor látom gyermekeinket, és magunkat, hogy többel megyünk haza, mint ahogy érkezünk, vagy hogy szeretetben, elfogadásban vagyunk együtt. Hogy nem válik panasz, vagy pletyka társulattá a klub, még akkor sem, ha gyengeségek jönnek elő. Hogy évről-évre megtartatik, fennmarad, mert nem emberi erőlködésből van. Hogy mindig születnek utánpótlás gyermekek a kirepülő na-

gyobbacsok után. Hogy az is megtalálhatja a helyét, aki nem ismeri közlő az Urat és az is, akit már régebben megragadott.

Nekünk tényleg öröm és feltöltődés ide járni!

Köszönjük, hogy van lehetőség erre!

Hívunk és várunk szeretettel minden kismamát, kisgyermekes anyukát ebbe a kis közösségbe.

Legyen Isten áldása továbbra is alkalmainkon!

Királyné Bertalan Hajnalka

Wilhelm Busch

A BOTOK

Máté 26,47: „Még beszélt (Jézus), amikor megjött Júdás, egy a tizenkettő közül, és nagy sokaság jött vele kardokkal és botokkal a főpapoktól és a nép véneitől.”

A felső iskolások az ifjúsági körben gyakran megmosolyogtak a buzgal-mamon, amellyel Goethe „Faust”-jára akartam felkelteni a figyelmet. Frankfurtban nőttem fel, ahol nyüzsgött a Goethe-kultusz. Így már mint diák megismertem ezt a hatalmas tragédiát, amely a képzett polgárság gondolkodását erősen formálta.

Goethe Doktor Faust alakját nem újonnan találta ki. Megtalálta azt régi mondákban és népi játékokban. Egy ilyen „ős-Faust”-ról nem régen találtam egy érdekes tudósítást. Ebben a népi játékban Faustot gonosz szellemek igézik meg. Ekkor színre lép Vitzli-Putzli ördögöcske is. Faust megkérdezte tőle, nem érez-e vágyat az örök üdvösség után. Erre azt válaszolta a démon: „Ha egy létra vezetne fel a pokolból a mennybe, és a létre fokai éles vágókésekből lennének – azonnal megmászám, még ha darabokra szabdalna is.”

Ez megdöbbentő megnyilatkozás! És az a csodálatos, hogy van ilyen létra, amely a mennybe vezet. Nem vágókésekből áll. Jól fel lehet menni rajta. Ez a létra a Megfeszített Jézus.

Ezért sohasem beszélhetünk eleget Jézus szenvedéseiről.

Most egy különös utat választottunk annak érdekében, hogy behatoljunk a passió megértésébe. A szenvedéstörténet élettelen tárgyairól beszélünk. Ma a botokkal fog-lal-ko-zunk, amelyekkel a poroszlók rátörtek Jézusra a Gecsemáné kertben, amikor elfogták az Isten Fiát.

A zsoldosok husángjai

1) Valóban botok voltak ezek?

A szövegben ez áll: „És nagy sokaság jött kardokkal és botokkal...” Itt kétféle emberről van szó. Azokról, akik kardokkal jöttek – ezek biztosan valódi katonák voltak. De jöttek

velük együtt a főpap összehívott szolgálói. Ők „viseltek” botokat. De milyen botokat? Ismerünk babkarót, paradicsomkarót... De aligha ezekről van szó.

Valakit megkérdeztem: „Szerinted mik voltak ezek a botok?” Ezt válaszolta az illető: „Biztosan lándzsák vagy dárdák.” De – akkor miért nem a „lándzsa” vagy „dárda” szó szerepel itt? Utána olvastam az eredeti görög szövegnek ezen a helyen. Itt a „Xylos” szó szerepel. Ez „fát” jelent. Tehát fákkal jöttek az emberek Jézust elfogni. Ez azt jelenti: husángokkal, dorongokkal. Megrendítő! Isten elküldi az Ő Fiát. „Úgy szerette Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta.” Az ember azonban husángokkal és dorongokkal fogadja ezt az örök szeretetet. Kifordult szívek!

De a „Xylos” szó tanulmányozását még nem fejeztem be, amit a mi Bibliánk botoknak fordít. Különösen tűnt, hogy ez a szó szerepel itt. Kutattam és azt a felfedezést tettem, hogy a görög Biblia-fordításban két jelentős helyen fordul elő. Xylos a fát mint élő fát is jelenti, és mint ilyen, a paradicsomi fát jelöli – a fát, amelyről Ádám és Éva Isten parancsa ellenére ettek. Úgy néz ki, mintha ezt akarná mondani a szöveg: Az emberek a bűnnek ettől a fájától kezdve husángot hordoznak magukkal. A bűnnek ettől a fájától nem tud megszabadulni az ember. Ezzel a fával jön az Isten fia ellen. Azután még egyszer szerepel a Xylos szó: cölöp, karó, kereszt a jelentése. Egy Xylos-ra szegezte fel Mózes az ércbígyót. Tehát úgy is fordíthatnánk szövegünket: „Jöttek a kereszttel”. Ez az elrejtett értelme a mondatnak. De mit kell megértenünk belőle? Jöttek Őt keresztre feszíteni? Úgy hiszem, mélyebbre kell hatolnunk. Ezek az emberek vakok Isten Fia meglátására, nem tudnak elszakadni a bűn borzasztó fájától. De a szívük egy másik fa után kiált, a kereszt fája után, amelyből szabad-ság, megváltás és békesség árad.

E Gecsemáné-kerti vad emberekben minden korok emberének a képét látjuk: vakok Isten Kijelentése

iránt, a szívük oda van kötözve a bűn és az engedetlenség kárhuzatos fájához. A szívük mélyén a vágy: Jöjj, Megváltó! Halj meg értünk! Váls és szabadíts meg bennünket!

De térjünk vissza a Gecsemáné-kertbe. Ott áll a husángos gárda. És velük szemben – Jézus.

2) Két világ áll egymással szemben

Itt van a husángos emberek világa. A régi festők a Jézust elfogó embereket taszítónak festették le. Úgy vélem, hogy ezek az emberek a mi saját arcunkat is viselhetnék. Mert ez a mi világunk, az erőszak világa – a világ, ahol mindenki brutálisan áttör a másikon. Amikor még katona voltam, az állt az ágyúinon: „Ultima ratio regis” azaz: „A király utolsó eszköze”. Látom a modernebb husángokat. Egyre fejlettebbek: rakéták, hidrogénbombák, stb. Ez az Isten nélküli és az Istennel szembeni világ.

De beszéljünk személyesen rólunk. Civilizáltak vagyunk. A husángot nem olyan nyíltan hordjuk. Finomabban tesszük ezt. Megszólással, rágalmazással hogy meg tudjuk ütni a számunkra nem megfelelő embert! Milyen ügyesek vagyunk, amikor arról van szó, hogy a másikat a falhoz nyomjuk, magunkat pedig előtérbe helyezzük! Ez a mi borzalmas világunk, amelyet ezek a husángos emberek szemléltetnek.

Velük szemben áll az Isten Fia. Vele és Általa eljött Isten csodálatos Országá. Ezért itt minden egészen más. Engedi készségesen megkötözni Magát. Meg akar halni – meghalni ezekért a vad emberekért is. Látja nyomorúságukat, ahogy a bűn és saját maguk által megkötözöttek. Most ki akarja váltani őket. Nézd, Jézusban a szeretet uralkodik. Nem a husáng, a dorong, a furkósbot, hanem a szeretet! A Biblia leír egy tipikus kis jelenetet: Péter közbevág a kardjával és levágja egy ember fülét. És Jézus? Mielőtt engedné megkötözni Magát, meggyógyítja ezt az embert. Aki itt Jézusra tekint, megérti a következő verset: „Szeretet, merő tiszta szeretet / ez az, mely mindig körülvesz enge-

met; / és olyan szeretet ez, mely éltet, / amelyet ember meg nem érthet.”

Nem vonz bennünket Isten Fiának ez a szeretete? Nem szeretnénk mi is így szeretett, és Általa megváltott emberek lenni? Jó! De akkor egészen az Ő oldalára kell állnunk. Akkor el kell dobnunk a husángunkat és a szeretet embereivé kell válnunk. Akkor Jézus az Ő szeretetével és szenvedni tudásával lakozást akar venni bennünk. Van az Újszövetségben egy szó, amely mindig nagyon megmozgatott, mert rámutat, hogy mit is jelent ez. A korinthusi gyülekezetben néhány ember civakodásban állt egymással. Nekik írja az apostol: „Miért nem szenveditek el inkább a sérelmet? Miért nem tűritek el inkább a kárt?” Ez nagyszerű! Jól válasszuk meg mi is a helyünket!

3) A felesleges husáng

Elképzelem, ahogyan este a főpap palotáján át hangzik a kiáltás: „Mindenkori jöjjön ide!” És mindenki odajön. És hallják: „Velünk kell jöjjetek, Jézust elfogni. Veszélyes lehet. Sok követője van, és nagy hatalma. Fegyverkezzetek fel, ahogy csak tudtok.” Akkor husángokat vettek magukhoz, ahol csak találtak, és elvonultak.

De amikor Jézus a Gecsemánékertben kinyújtotta kezeit, hogy megköthessék, egy kissé ostobának és együgyűnek tűntek fel. Egyáltalán nem lett volna szükségük husángra. Jézus kész volt a szenvedésre. A dorongok teljességgel feleslegesek voltak.

Ez azt is jelenti – ha Péterem múlt volt, akkor szükség lett volna

rá. Mert ezután nem sokkal vágott közbe a kardjával.

De nem Péter, hanem Jézus szerint alakultak az események. Így a husángját bárki nyugodtan eldobhatta.

Milyen csodálatosan mutatkozik itt meg Jézus a „Békesség Fejedelmének”! Így nevezzük Őt a Bibliában. És mi is megismerhetjük Őt így. Amikor egyszer majd vissza fog jönni, egy csodálatos béke-országot fog felépíteni. De már most elkezdte. Amikor megtértem Jézushoz, először is békességet kaptam Istennel. Mert Jézus mindent eltett az útból, ami Isten és köztem állt. Ezért halt meg. És azután békességet adott a szívembe.

Amikor Jézus családokba és házakba jön, békességet hoz. Halljátok az Ő Szavát: „Boldogok a békességre igyekezők, mert ők az Isten fiainak mondatnak.” Ott viszont nem szép az élet, ahol egy ember öniségsága érvényesül. De szép ott, ahova Jézus békességet hozhatott már.

(fordította: Borsos Péter)

Alfred Christlieb

ÉZSAU TÉVÚTJAI

A Bibliában mind a két oldal fellelhető: a hit embereinek frissítő, bátorító hatású képei, valamint olyanok elrettentő példái, akik hamis ösvényen jártak. Az utóbbiakhoz tartozik Ézsau. Ha valaki elmélyül életének tanulmányozásában, úgy abban a benyomásban lesz része, hogy még ma is sok „Ézsauember” él a világban. Ézsau mindenekelőtt három alapvető hibát követett el.

1. Ézsau hibája az elsőszülöttségi jog eladásánál 1Mózes 25,29-34

Ezekben a versekben szomorú történet kerül elénk. Egy csekély étel rövid élvezetért Ézsau lemond értékes előjogáról!

De ne maradjunk állva Ézsau személyénél. Ezrek járnak az ő nyomdokaiiban. Mindnyájan hajlunk rá, hogy a „lencsefőzeléket” válasszuk, az „elsőszülöttségi jogról” pedig lemondjunk.

Három hibát követ el Ézsau ebben a történetben, amely hozzánk is közel áll.

a) Engedi, hogy egészen a természeti hajlamai és vágyai uralják, ragadják el.

Fáradtan és éhesen érkezik haza a mezőről. Az étel megpillantása felébreszti kívánságát. Meggondolás nélkül adja át magát ennek az érzésnek. Az éhség természetes indulata és a vágy az étel után önmagában nem elvetendő. A legkegyesebb és legszentebb emberek Ézsau helyzetében ugyanazt a vágyakozást érezték volna. De hogy az ő kívánsága ehhez a vágyhoz elnyom minden felfelé irányuló törekvést, nos ez az, ami rossz. Milyen könnyen elragadhat bennünket is egy a testből fakadó kívánság. Akár olyan könnyen, mint Izráel népét a pusztai vándorlás során.

A régóta nélkülözött hús-élvezet miatt Isten haragját érezhették a „mohóság-sírjaiban”, ahogy annak a vidéknek a neve azt jelzi számunkra (4Mózes 11,30-34).

Lelki dolog Pál apostollal együtt mondvá megtanulni: „Én megtanultam, hogy körülményeim között elégedett legyek...egészen be vagyok avatva mindenbe, jóllakásba és éhezésbe, a bővelkedésbe és a nélkülözésbe egyaránt” (Filippi 4,11 k.). Az „ézsau mohóság” a „lencsefőzelék” után a mi szíveinkben is benne rejtőzik, és adott alkalommal előtör hogy érvényesüljön. Jó annak az embernek, aki ilyenkor a Krisztussal való összekötöttségben az ó-embert megfeszíti a maga vágyaival és kívánságaival, és nem adja át ezeknek az uralmat, mint Ézsau!

b) A természeti indulatok uralmához Ézsaunál feltűnő szülőkörűség kap-cso-rlódik. Ő csak a jelennek él. Nem gondol jövőjére. A vörös étel megszerzése Ézsaut a pillanat kielégítésébe viszi. A testi éhség egy kellemes jóllakottság érzésébe csap át. De – már néhány óra múlva visszatér az éhségérzet. Semmi maradandót nem nyert Ézsau. Ezzel szemben az elsőszülöttségi jog, amelyet Ézsau olyan könnyen eltékozolt, maradandó jelentőségű, egy a távoli messzeségbe nyúló jövőre nézve is. Ézsau tehát azt a hibát követi el, hogy valami múlandót magasabbra értékkel, mint azt, ami örökké tart.

Milyen gyakran sínylődünk mi is hasonló szülőkörűségben. A pillanat által nyújtott dolgokat és nyereségeket túlbecsüljük, viszont lebecsüljük a dicső örök gazdagságot, melyet Isten az övéinek készít! Ezzel próbál becsapni bennünket az ellenség: a jelenlévőt, mint pl. a gazdagságot, mások tiszteletét, és az érzéki dolgokat nagyra és fontosra teszi a szemünkben, a jövődőt viszont mint határozatlan dolgot elmozdítja a helyéről és lekicsinyíti a jelentőségét előttünk. De mégis ez az igazán nagy: részesülés a túlvilág dicsőségében, az elsőszülöttek gyülekezetéhez való tartozás, elérni az igazság koronáját, hasonlóvá válni Megváltónkhoz, részesedés az isteni természetben. Milyen nagy súlyú, és összehasonlíthatatlan értékek ezek! Minden olyan befolyás, amely kicsív

és megvetetté teszi ezt az elsőszülöttségi jogot, az „Ézsau-befolyás”, amely istentelen és elvetendő. Vigyázzunk, hogy a mi legjobb részünket el ne veszítsük!

c) Utoljára vegyük szemünk elé Ézsau esküjét. Jákób túljárt bátyja eszén, mert egy fogadalmi biztosítást kért tőle, az elsőszülöttségi jog lemondásával kapcsolatban. Ennél a kérésnél Ézsau valószínűleg meghökkenett.

Mi is az eskü? Egy ünnepélyes ígéret, egy vissza nem vonható nyilatkozat. Egy esküt nem pontosan szó szerint venni, felszínességre és könnyelmű természetire utal, valamint a megfontoltság és meggondolás hiányára. Aki ennyire vaktában esküszik, mint Ézsau, az nem mutatkozik méltónak az „elsőszülöttség” méltóságára.

Nem csak eskü vagy fogadalom és ígéret esetében kell körültekintéssel eljárunk. Gondoljunk Ézsaura. Milyen hamar elérkezett az óra, amikor döntését szívesen megváltoztatta volna. De túl késő volt! Jákób megkapta az elsőszülöttségi áldást is. Hibába sárt Ézsau, megöszült édesapja előtt. Cselekedetét nem lehetett visszafordítani.

Egy elkötelező ígéret van, amit minden fenntartás nélkül meg szabad tenni, sőt adott esetben meg kell tenni: az Úr Jézusnak hitben elmondott ünnepélyes fogadalom. Az Ő erejébe vetett bizalom által, az Ő követését és az Iránta való hűséget megígérni. Ezt az ígéretet nem fogja keserű megbánás követni, mint Ézsauval a túl gyorsan elmondott eskü esetében.

2. Ézsau hibája a házasságkötése során 1Mózes 26,34 és 35

Milyen fontos egy ember életében a házasságba való belépés!

Milyen csodálatos, ha egy házasságban a férj el tudja mondani feleségéről: Az Úr vezetett téged hozzám.

Ézsauval ez másként volt. A hettiták törzséből vett magának feleséget, azaz a kánaániták bálványokat szolgáló népei közül. Felesége egy más

lelkiséget hoz Ézsau kegyes szülői házába. Ézsau talán arra gondolt, hogy Izsák házában megnyeri őt a Jehova-hit számára?

Van aki így gondolkodik és beszél, ha egy „Ézsau-házasságot” akar igazolni. A hettita nemzetség leányai nem csatlakoztak Izsák családjának a hitéhez. Nehéz keresztté váltak Ézsau szülei számára.

Ahogy a lencsefőzelék esetében, úgy az élettárs kiválasztásakor is gyorsan cselekszik Ézsau, alapos meggondolás és vizsgálat nélkül. Ha úgy cselekedett volna, mint édesapja, Izsák, aki szülői beleegyezésre cselekedett és a mennyasszony kiválasztása közben imádkozott (1Mózes 24,63)!

Ő azonban saját jótetszésére választott asszonyt magának, és a kor szokása szerint még egy második feleséget is elvett. Ezzel csak megnövelte szülei szenvedését, és a házban való békétlenséget.

Áldást és boldogságot nem hozott Ézsau-nak ez a cselekedete. Később még egy harmadik házasságba is belement. Ábrahám rokonságába is beházasodott. Az a benyomásunk, hogy a korábban elkövetett hibáját próbálta meg jóvá tenni (1Mózes 28,6-9). De hogy mindez sikerült-e ezen az úton, az kétséges.

Isten őrizze meg a fiataljainkat olyan életre szóló kapcsolatokról, amelyek nehezzé teszik a kegyes hozzátartozók szívét és életét! Ilyen fontos, az egész életre kiható döntés esetében

meg kell kérdezni Isten akaratát, és őszintén fáradozni kell, hogy eltaláljuk Isten értelmét és gondolatait. Nem szabad a hívő szülők és más emberek akaratát és tanácsát dacosan nem meghallgatni és nem megfogadni; különben saját magunk fogunk magunknak borzasztó büntetéseket előidézni.

3. Ézsau hibája az ő megbánásában 1Mózes 27

Milyen fontos a helyes álláspont a korábbi eltévelyedések következményeivel kapcsolatosan! Ha megálázkodunk és nevelni engedjük magunkat általuk, az az üdvösségünkre szolgál. Hibánk kijavítása megérleli lelki életünket, és az örök célhoz visz közelebb minket.

Hogyan viselkedett Ézsau, amikor látta, hogy a könnyelműen eltékozolt elsőszülöttségi jog visszavonhatatlanul oda van?

Jóllehet megbánja tettét, de vajon igazi-e a megbánása?

Távol áll tőlünk, hogy Jákób ravaszságát akarjuk védelmezni. Isten azt a maga idejében megbüntette. Itt most csak Ézsau tévútjaival foglalkozunk. Isten szerint való módon megbánta-e ezeket ő? Mi az ismertetőjegye az igazi megbánásnak?

A bűn feletti fájdalom, ahogyan azt Dávidnál megtalálhatjuk: „Egyedül ellened vétkeztem” (Zsolt 51,6). Ezzel

szemben a hamis megbánás azon ismerhető fel, hogy a bűnök kellemetlen következményeit fájlalja, nem magát a bűnt.

Ézsau bánata ehhez a második csoporthoz tartozik. A 34. versben olvassuk: „Hangosan és keservesen felkiáltott.” Hogy ez nem a saját bűne miatti megszorodás, hanem csak a bűn által okozott veszteség miatti szenvedés, az megmutatkozik abban a dühben, amellyel a testvérét Jákóbot akarja megölni, (41.v.).

Az igazi megbánásban az ember nem másokat, hanem önmagát vádolja. Ezt Ézsau nem teszi. Azok a könnyek, amelyek a mások iránti dühből és gyűlöletből fakadnak, sohasem lehetnek az igazi megbánás könnyei.

Az Isten szerinti megszorodás olyan megbánást munkál, amely senkit sem bánt meg. De az „Ézsau-könnyek” és az „Ézsau-megbánás” a világ szerinti megszorodás, amely halált szerez (2Korintus 7,10).

Mindazoknak, akik valóban el akarnak szakadni a bűnöktől, a Megváltó kezei kitérve vannak.

De aki csak a bűnök következményeitől való szabadulás után vágyódik, hiába jajgat.

Isten őrizzen meg minket Ézsau érzékiségétől, könnyelműségétől és az elégtelen megbánásától!

ford.: -s,-r

STEVE JOBS (APPLE – IPHONE), A VILÁG EGYIK LEGGAZDAGABB EMBERE 2013-BAN HALT MEG. UTOLSÓ SZAVAI, AZÓTA BEJÁRTÁK A VILÁGOT

„Az üzleti világban elértem a siker csúcspontját. Mások szemében az életem maga a siker megtestesítője.

Ugyanakkor, a munkától eltekintve, kevés örömöm van. A legvégén a vagyon csak egy olyan tény, amihez ugyanúgy hozzászokunk.

Ebben a pillanatban, a betegágyon fekve és visszaemlékezve az életemre, felismerem, hogy mindaz a gazdagság és elismerés, amire annyira büszke voltam, elhalványul és jelentéktelenné válik, ahogy egyre közeledik a halál.

A sötétségben látom az életben tartó gépek zöld fényeit és hallom a bűgő hangjukat, egyre közelebb érzem a halált.

Most már tudom, amikor elegendő vagyont halmoztunk fel, mely élet-hosszig kitart, más dolgokat kellene keresnünk, amelyeknek nincs köze a vagyonhoz.

Valami sokkal fontosabbat:

Talán kapcsolatokat, talán művészetet, talán fiatalabb korunk álma-
it...

A vagyon folyamatos üldözése csak egy önmagából kifordult személyt

hoz létre belőlünk, amilyen én is vagyok.

Isten adta képességünk érezni mindenki szívében a szeretetet, nem pedig a vagyon által előidézett illúziókat.

Az életem során megszerzett vagyont nem vihetem magammal.

Amit magammal vihetek, az csak a szeretet által kiváltott emlékek.

Ez az igazi gazdagság, mely követni fog, elkísér, erőt és fényt ad.

A szeretet ezer mérföldeket képes utazni. Az életben nincsenek határok. Menj, ahova akarsz. Érd el a magasságot, amit el akarsz érni. Minden ott van a szívedben és a kezeidben.

Melyik a világ legdrágább ágya? - A beteg ágya.

Alkalmazhatsz valakit, hogy vezessen helyetted, csináljon neked pénzt, de nem vehetsz rá senkit, hogy viselje el a betegségedet helyetted.

Az anyagi dolgokat megtalálhatjuk, ha elvesznek. Egyetlen dolog van, amit nem találhatunk meg, ha elvesztettük - az Életet.

Amikor valaki bemegy a műtőszobába, észreveszi, hogy van egy könyv, aminek az olvasását még nem fejezte be - „Az egészséges élet könyve”.

Bármely szakaszában is vagyunk pillanatnyilag az életünknek, egyszer majd szembesülünk azzal a nappal, amikor behúzzák a függönyt.

Gondosan őrizd a szeretetet a családotért, a szeretetet a házastársadért, a szeretetet a barátaidért...

Bánj jól magaddal. Törődj másokkal!”

BETEGLÁTOGATÓ CSOPORT

ÖRÖMMONDÁS

Glőttem áll a Bibliám. Most éppen a 94. Zsoltárt olvastam el. Ha van időd és szeretsz az Úrhoz közel lenni, kérlek, olvasd el! Az első szakaszban van egy kérdés... „Meddig fognak a bűnösök vigadni?” Tovább így írja: „...kérdednek, tiporják népedet, nyomorgatják örökségedet. Gyilkolnak özvegyet és megölik az árvát, - azt gondolják, nem látja az Úr.”

Mennyire hasonló ez a helyzetkép a mostani időben is. Sorozatban templomok ellen mennek, követnek el merényleteket. A zsoltáros így ír: „Aki a fület alkotta, az ne hallana? Aki a szemet formálta, az ne látna?

Aki népeket fenýt meg, az ne büntetne?” Zsolt. 94,9.

Jó tudni, hogy milyen vigasztalóak a további versek, szinte gyógyít az Úr! „Nem taszítja el népét az Úr, nem hagyja el örökségét.” (15. vers)

Szívem öröme a 22. vers: „De nekem az Úr a váram, Istenem az oltalmam és kősziklám.”

Ezek után szeretnék beszámolni következő soraimban, hogy hogyan szól a bátorító Ige drága Testvéreinkhez, akiknél látogatással szolgálunk.

Sok tusakodásunk van a testvérekért, elsősorban azokért, akik Krisztusban testvéreink, hitük szilárdságáért.

A Kolossé 2. rész, 2-3 verse így szól: „... hogy szívük felbátorodjék, összeforrva szeretetben és eljussanak a teljes megértés egész gazdagságára: Isten titkának, Krisztusnak ismeretére. Benne van a bölcsesség és ismeret minden kincse elrejtve.” Pál könyörög a Kolosszébbeliekért, hogy szívük forrjon össze szeretetben. A Thesszalónikabeliekhez, hogy a hitük növekedik, és a szeretetük erősödik. Így ír a 3. rész 2-6 versében: „és elküldtük Timóteust, a mi testvérünket a Krisztus evangéliumának hirdetésében Isten munkatársát, hogy megerősítsen titeket és bátorítson hitetekben, hogy senki meg ne tánto-

rodjék a mostani megpróbáltatásokban.” és a 8. vers: Mert élünk igazán, ha Ti szilárdan álltok az Úrban”

Ha befogadjuk Isten szeretetét a szívünkben, egybekapcsolódunk azokkal, akikben Isten szeretete lakik. Van ilyen megtapasztalásunk. Jó látni, átélni, hogy bár legyen valaki 90 éves is, az Úrtól kapott sok ajándékkal a szívében, nem fáradt el a

hívó élet útján. Sőt meggazdagodott és ma is sok jót végez, munkálkodik. Az ilyen testvérek korukat, erejüket meghaladóan bővülködő életben vannak. Jó ezt látni, meghallgatni bizonyágtételüket és megköszönni Istennek.

Ez az ima van szívemben: „Áraszd ki ránk Drága Urunk Szentlelkedet, hogy mi is megvalljunk Téged bát-

ran. Tudjunk megértőbbek lenni, lehajolni a gyengéhez és Rád mutatni Úr Jézus!”

Ezzel a verssel fejezem be beszámoló bizonyágtételemet, amely kifejezi és összefoglalja szolgálatunk lényegét.

Túrmezei Erzsébet

NINCS ÉDESEBB

Nincs édesebb dolog az életben,
Mint másoknak örömet szerezni,
Nincs boldogabb érzés a világon,
Mint vigasztalni, adni, szeretni.
Higgyétek el, nem ér az élet
emmit mások boldogsága nélkül,
S annyit és a lelkünk-e világon,
Ahány lélek szeretetén épül.
Mikor adunk, kétszeresen kapunk,
Vigasztalunk, erőt mi is nyerünk.
Könnyet törölő kezünk megáldatik,
Százszor több lesz elosztott kenyereünk.
S ha már mindenünk széjjelosztottuk,
Akkor vagyunk a leggazdagabbak,
Mások kertjébe ültetünk rózsát,
Mégis a mi léptünk előtt nyílnak.
S milyen boldogság rájuk találni!
Tudod hol nyílnak? Betegágyaknál,
mosolyravált arccal, hű szívekben
könnyes szemek forró hálájánál.
Nem szeretnéd ezt a boldogságot?
Élj másokért, tanulj meg szeretni,
Nincs másképp az életnek értelme:
Próbálj mindenkinek valamit adni!

Közreadta: Hegedűs Jánosné

KÖZELMÚLTUNK ÖRÖMEI

**Szeretettel gondolunk,
és örülünk Testvéreinknek,
akik a Pünkösdi
ünnepkörben konfirmáltak!
Isten áldja és őrizze
Mindnyájukat!**

Molnár Máté Pál (2005)
Csontosné Tóth Etelka (1961)
Gargya Sándorné (1942)
Kiss Éva (1992)
Pál Erzsébet (1991)

Pipó Mariann (1994)
Sipos Andrásné (1967)
Szabóné Kléner Katalin (1979)
Tóth Gyula (1968)
Tóthné Kovács Erika (1972)

„ÁLDJAD, LELKEM AZ URAT, ÉS NE FELEDD EL, MENNYI JÓT TETT VELED!” ZSOLT. 103:2

Alaadással tartozunk a mi gondviselő Istenünknek a 2018/2019-es nevelési év végén, a számadás pillanatában. Köszönjük az elmúlt év minden sikerét, eredményét, a közös munka, az összefogás, az együttműködés élményét mennyei Atyánknak!

Gyermeklétszámunk a várakozásokon felül alakult, jelenleg 120 kisgyermek részesül keresztyén óvodai nevelésben intézményünkben. A következő nevelési évre beíratott gyermekekkel ez a szám 123 főre emelkedik. Az éves munkatervben meghatározott szakmai feladatok, programok a második félévben is gördülékenyen, a résztvevők megelégedettségével kerültek megrendezésre. Bázisintézményi szakmai napunkon az óvodapedagógus kolléganőkkel olyan „Jó gyakorlatokat” oszthatunk meg, melyek a mindennapi nevelési munkánk része. A keresztyén nevelés kiemelt feladatunk, ezen a területen igyekeztünk gyakorlati, módszertani segítséget adni a jelenlévőknek. A rendezvényt záró szakmai tanácskozáson megoszthattuk egymással – főleg református óvodákban dolgozó

pedagógusokkal – a tapasztalatokat, az óvodánk helyi sajátosságait.

Lehetőség szerint minden évben fogadunk óvodapedagógus hallgatókat a Debreceni Egyetem Gyermeknevelési és Gyógynevelési Karáról. Az idei nevelési évben 1 fő levelezős óvodapedagógus hallgató szakmai gyakorlatát illetve két fő nappali tagozatos óvodapedagógus záróvizsga gyakorlatát segítették a Szivárvány és a Halacska csoportban dolgozó munkatársak. A gyakorlatvezető óvodapedagógusok Baloghné Tóth Beatrix, Dobó Tímea és Tardiné Máté Judit lelkiismeretesen végezték mentori feladataikat így a leendő kolléganők mind a hárman jeles érdemjeggyel vizsgáztak.

Az egyetemmel együttműködve gyógynevelési szakos hallgatók látogattak intézményünkbe március 21-én a Down szindrómások világnapján saját kézzel készített kitzőkkel. Ezzel hívták fel a figyelmet a másság elfogadásának fontosságára, az óvodába járó gyermekek és szülei örömmel fogadták a közös kezdeményezést.

A hallgatói képzés mellett az idei

évben először vállaltuk gyakornok óvodapedagógus mentorálását. Az elméleti és gyakorlati szakmai támogatást Takács Péterné Mariann vállalta együttműködve Pipó Mariann gyakornokkal. A kolléganők a Csengettyű csoportban keresztyén lelkülettel, a gyermekek fejlettségét és érdeklődését figyelembe véve folytatták nevelőmunkájukat.

A Csillag csoport két óvodapedagógusa Gajdáné Tóth Éva és Tönkö Mónika a pedagógus életpályamodell követelményei szerint vettek részt a Pedagógus II. fokozat megszerzésére irányuló minősítési eljárásról, melyek szép eredménnyel zárultak. A minősítő bizottság tagjai nemcsak a kolléganők keresztyén értékeket képviselő szakmailag tudatos munkáját emelték ki hanem, az intézményünkben folyó református szellemiségű színvonalas pedagógiai munkát is.

Óvodánkban a tehetséggondozás az idei évben is hangsúlyosan megjelent nevelőmunkánkban. Az érdeklődő gyermekek a néptánc, a zeneóvoda, az ovifoci, a sakkjátszóter, az ügyes kezek, az angol és a robotika közül választhattak. A pedagógusok ok-

tóbertől május végéig heti rendszerességgel, több alkalommal kisebb-nagyobb csoportokban szervezték a tevékenységeket. Tehetségcsoportjaink a Tavaszköszöntő családi napon mutatkoztak be a jelenlévőknek. A programon jelenlegi és leendő szülők, gyerekek, a Baltazar Dezső Református Általános Iskola első osztályosai és tanítóik valamint a gyülekezet tagjai is részt vettek. Változatos programokkal készültünk erre az alkalomra, az ovifoci bajnokság, birkózás, csillámrájk, kézműves tevékenység mellett bemutatkozott a Kertész László Városi Könyvtár, a Zöldkör, a Civilek a Lakóhelyért Egyesület illetve a Kincs keresztény könyvesbolt. A több helyszínen zajló rendezvényt a Duhaj zenekar jó hangulatú koncertje zárta.

A nevelési év során munkatársi közösségünk törekedett óvodánk keresztyén arculatának erősítésére, a hatékony együttműködésre a szülőkkel, a Fenntartó gyülekezettel egyaránt. Ennek szép példája volt a

szülők, a gyermekek és az intézmény munkatársainak közös szolgálata a nagypénteki Istentiszteleten. A szülők aktívan kapcsolódtak be minden családi Istentisztelet szolgálatába segítve a felkészítő pedagógusok munkáját. Hála és köszönet illet mindenkiket, aki vállalta ezeket a szolgálatokat!

Májusban különösen megszaporodtak a rendezvények, programok. Az anyák napi családi Istentisztelet, a jutalomkirándulás Poroszlóra, a csoportos kirándulások, a Szeretet Híd szolgálata, a váci Dunakanyar Színház előadása, a gyermeknap, a nagycsoportosok búcsúja mellett látogatást tettünk Zilahon testvér-óvodánkban illetve vendégül láttunk több gyülekezetet is határon innen és túl. Az étkezésről az óvoda konyhája gondoskodott a vendégek nagy megelégedésére.

Tárgyi eszközeink is gyarapodtak az elmúlt időszakban, de különösen hálásak vagyunk azért a Volkswagen kisbuszért, aminek a megvásárlását a

fenntartó Egyházközség is támogatta. A 9 személyes busz a köznevelési célok megvalósításában nagy segítséget jelent. Megkönnyíti az utazást az élményszerzésekre, szolgálatokra, szakmai találkozókra, továbbképzésekre, illetve a testvérintézményekhez is.

Visszatekintve az elmúlt hónapokra a sok munka mellett nagyon sok áldásban, örömben és élményben volt részünk a munkatársak, és a szülők és a gyülekezet közösségében. Hála és dicsőség érte Istennek!

Hálás szívvel köszönöm meg a Jó Pásztor Református Óvoda minden munkatársának áldozatos munkáját, Osváthné Katona Zita óvodavezető-helyettes együttműködő segítségét és az ő nevükben a szülők és a gyülekezet tagjainak támogatását, az imádságban hordozást. Isten gazdag áldása kísérje továbbra is mindannyiunk életét!

Testvéri köszöntéssel:

Dobóné Tanczig Anita óvodavezető

ZENEI PROGRAMOK

Ez a mottója is lehet akár annak, ami megragadott: „Az Isten házában tudok leginkább szívvel énekelni” – mondta Mészáros János Elek énekes.

Hála Istennek, egyre több zenei programban volt részünk az elmúlt hónapokban: Városi fúvószenekar, Tabáni Ádám-, és Mészáros János Elek koncertje a templomunkban...

A presbiter - magánénekes immár harmadjára szólalt meg közöttünk.

Lelkipásztorunk, Somogyi László tiszteletes úr mutatta be őt a gyülekezetünknek. Megtudtuk, hogyan indult a Csillag születik műsorában, hogyan lett csillag, „sztár” ahogy a mai szóhasználattal mondanánk...

Mészáros János Elek szerényen állítja, nem is akart az lenni, az esélytelenek nyugalmaival vett részt a döntőn. A Márk 4, 31. alapján a Mustármag példázatát vettük. Bárkinek a szívében teremhet hit, még ha oly picinyke is, Istennek kedves az. Most pontokba szedtem a választott énekeit:

/Már dalválasztása is érdekes, egyaránt egyházi film és népzenei témából is hozott a gyülekezetnek./

Az éneklő Kacsó Pongrác: János Vitéz – egy Rózsa c. dalával indított. A rózsza tulajdonsága, hogy bár szép, az életet szimbolizálja, melyet, ha elszakítunk, gyökerétől nem tud megújulni magától. Ilyen a mi hitéletünk is. Jézus nélkül semmik vagyunk.

A második dal a hitről és a kitartásról szólt.

De legjobban tetszett a Honfoglalás betétdala: „Úgy kell, hogy te is értsd, nem élte hiába”. Ez külföldre költözött őseinkről szól, akik elhagyták a magyar hazát.... megható volt!

„szállj, szállj sólyomszárny, álomhegyen túl... mi az, ami téged a mennyben vár?

77. Zsoltár, mint útravaló imádságunk. Itt mondta el hogyan került be a Csillag születik műsorába, melyhez erőt a reformátusok jelmondata:” ha az Isten velünk Kicsoda ellenünk?” adott, „Akinek szép lelkében az ének, az hallja a mások énekét is szépen”!.

Ezután Istenre bízta az életét, ettől fogva láthatatlan kezek szervezték meg koncertjeit.

Ne az egy-két problémára fókuszálj, hanem a százért, amiért hálát adhatsz!

„Az Úr csodásan működik”- c. ének kezdetével megható sorok következtek!

„Ki kétkedőn boncolja őt, annak választ nem ad, de a hívó előtt az Úr megfejtí önmagát!”

Majd az Erdélyi magyarságra utaló áriával folytatta. „Mint a porba hullott mag, ha nem ügyelsz, mi többé nem lett, olyan leszünk mi nélküled”.

Zárásként a Kodály Zoltán Esti dal: Adjon Isten jó éjszakát. Küldje el az Úr angyalát. Már meguntam a járkálást, az idegen földön lakást, Adjon Isten jó éjszakát!....

Ehhez csak annyit fűznék hozzá, hogy ez ének gyermekkorom meghatározó éneke volt, amikor a pedagógus kórus kíséretében, a próbákon részt vettem, mint 6-8 éves gyermek, és édesanyám sokat gyakorolta ott-hon a dalt... ma is fülemben cseng!

Áldott legyen az Úr hogy szólt hozzánk!!

Minden kedves testvéremnek kívánom, hogy szép gyümölcsöket teremjen, mely erőt ad a mindennapokhoz!

Bajáné Kiss Anita

ZILAH-LIGETI LÁTOGATÁS

2019. május 21-én baráti látogatásra indultunk testvéróvodánkba, a Zilah-Ligeti Református Óvodába. A lelkes kis csapat tagjai voltak a fenntartó részéről Somogyi László vezető lelkipásztorunk, Osváth Tamás presbiter testvérünk, és Dobóné Tanczig Anita óvodavezetőnk, vállalkozó szellemű óvodai munkatársakkal.

2019. május 21-én baráti látogatásra indultunk testvéróvodánkba, a Zilah-Ligeti Református Óvodába. A lelkes kis csapat tagjai voltak a fenntartó részéről Somogyi László vezető lelkipásztorunk, Osváth Tamás presbiter testvérünk, és Dobóné Tanczig Anita óvodavezetőnk, vállalkozó

szellemű óvodai munkatársakkal.

A hosszú út végén szeretetteljes fogadtatásban volt részünk, Oláh Mihály lelkipásztor és felesége, Antal Erika óvodavezető, Varga Borbála óvodapedagógus, valamint az óvoda valamennyi dolgozója részéről. A Süni, és a Micimackó csoport gyermekei csillogó szemmel, izgatottan vártak ránk, és csodaszép énekekkel köszöntöttek bennünket. Ezt követően szeretetvendégség következett a gyülekezeti teremben, amely során szakmai sikereinket, örömeinket, és nehézségeinket osztottuk meg egymással. A két intézmény vezetője egyeztetett arról, hogy hamarosan

aláírják az Antal Erika Zilah-Ligeti Református Óvoda vezetője által készített Együttműködési megállapodást, hogy ezáltal hivatalossá váljon a két óvoda testvérkapcsolata. Mindkét fél arról nyilatkozott, hogy a múltban is áldottak voltak a szakmai találkozások, és ezzel a lehetőséggel évi 1 alkalommal továbbra is kívánunk élni. Az eszmecsere követően megnéztük a gyülekezet templomát, amely egy épülettömböt alkot az óvodával. A finom ebédet a Görcsöni tetőn, a Három fenyő étteremben fogyasztottuk el, majd dacolva a mostoha időjárással, Zsibóra indultunk megtekinteni a Wesselényi kastélyt, és az arborétumot. Az üvegház növényeinek megcsodálása után búcsút vettünk vendéglátóinktól, és útra keltünk. Köszönet, és hála van a szívemben Mennyei Atyánk felé ezért az egynapos útért, hiszen felavathattuk óvodánk új Volkswagen kisbuszát, és feleleveníthettük zilahi testvéreinkkel a szeretetkapcsolatunkat. Köszönet továbbá a szervezésért óvodavezetőnknek, és a biztonságos utazásért Somogyi László lelkipásztorunknak.

*Osváthné Katona Zita
óvodapedagógus*

SZERETETHÍD

A Jó Pásztor Református Óvoda idén is csatlakozott a Magyar Református Szeretetszolgálat Szeretethíd elnevezésű önkéntes programjához. Ennek keretében 2019. május 20-án a Csillag csoportos gyerekek a Fazekas Gábor Idősek Otthonába látogattak el. Az óvodások vidám körjátékai, tavaszköszöntő versei sok-sok néni és bácsi arcára csalogattak mosolyt. Az idősothton lakói örömmel fogadták a gyerekek műsorát és hálátelt szívvel vették át a kicsinyek által készített apró ajándékokat. Valódi „szeretethíd” épült ki idősek és gyerekek között: az óvodások csilingelő énekei, verselő hangja az idősek szívéig ért, mely egy kedves mosolyban, simításban, becéző szavakban kelt

életre. A gyerekek számára is örök élmény maradt az önzetlen segítségnyújtás megtapasztalása. A másokért végzett önkéntes szolgálattal Isten nagyságát dicsőítettük, Aki kicsik és

nagyok életében egyaránt munkálkodik. Legyen Övé a dicsőség, mindörökké!

*Gajdáné Tóth Éva
óvodapedagógus*

A MAGYAR REFORMÁTUS EGYSÉG NAPJA

Május 18-án a Jó Pásztor Református Óvoda és a Kálvin téri gyülekezet képviselőiben néhányan fiatalok és felnőttek együtt vehettünk részt ezen a szép ünnepen.

A Nagytemplom körüli utcák, terek megteltek reformátusokkal, akikkel a Bocskai szobor, a Gályarab emlékmű, líciumfa, az ősi Kollégium mellett elhaladva, együtt igyekezhattünk a Kossuth térre. Szívszorító érzés fogott el bennünket, látva a tömeget. A több száz évvel ezelőtt élt Bálint pap hitte, és Istenben való teljes bizalommal vallotta meg egykor Ambrozius katolikus püspök előtt, hogy a lícium vesszőből pedig fa lesz és hirdetni fogja a református hit jogosságát. Ahogyan a fa még annyi év után is él,

él a magyar reformátusság határon innen és túl, bár sok próbát, megtörettetést ki kellett már állnia. Mert hitünk nem emberi akarat függvénye.

Láthattuk a maroknyi magyarság reformátusságát Jézus, a Jó Pásztor zászlója alatt. Megrendítő és felemelő élmény volt. A kéttornyú, égre mutató református templom előtt, ahol oly sok, a református keresztyén hitvallást magáénak valló ember együtt örült az egyház megtartó Urának, elhangzott a 23. zsoltár. Megvallottuk kiben hiszünk, ki a mi Jó Pásztorunk, aki terel, vezet, támogat bennünket, és ki az, aki egységre hív. Mindenki dicsérte a Szeretet Urát: ki kezének munkájával (íze utcája), ki szellemi munkája termékeivel (keresztyén ki-

adók, intézmények), ki a gyermekek előtti szolgálattal (bábelőadások), ki a diakónia eszközével, a keresztyén fiatalok pedig életük odaszánásával, fiatalos lendületű énekszolgálattal. Mert az Úr Istennek mindannyiunkra szüksége van, hogy betöltsük a világ előtt a szeretet parancsát. Akik ott voltunk, a Kárpát-medence magyar református gyülekezeteinek, intézményeinek képviselőiben kifejeztük összetartozásunkat, egységünket. Közös imádsággal, dicséret éneklésével, az úrvacsorával való éléssel egyként hajtottuk meg magunkat Urunk és Teremtőnk előtt, részesülve áldásaiban.

Takács Péter és felesége

JUTALOMKIRÁNDULÁS POROSZLÓRA

Szép időért történő imádkozásunk meghallgatásra talált. Gyönyörű tavaszi napra ébredtünk, és minden adott volt ahhoz, hogy egy kellemes május közepi kiránduláson vehessen részt az a 25 gyermek és kísérője, akik lelkesen gyűjtötték az év során a matricákat. Úti célunk a poroszlói Tisza-tavi Ökocentrum volt. Egy 3D-s moziban megtekintettük közösen egy 12 perces térhatású természetfilmet, melyet követően bebarangol-

hatta mindenki a szabadidőparkot érdeklődése szerint és felfedezhette a látnivalókat. Lehetőség volt a főépület akváriumaiban halak, (vidra, busa, compó, busa stb.) teknősök sokaságát megtekinteni, a víz alatti alagúton áthaladni, felmenni a teraszra, a kilátóba és megcsodálni a természetet. A parkban alkalmunk volt a Tutajos-tó kalandparkjában adrenalint növelni, nyuszikat etetni, állatokat simogatni, rönkjátszótéren kikapcsolódni, sövénylabirintusban

kalandozni..., vagy csak egyszerűen gyönyörködni a Tisza-tó szépségében! Délutánra már mindenkinek sikerült kellemesen elfáradnia, ugyanakkor feltöltődnie is.

Mindannyiunk nevében mondhatom, hogy egy élményekben gazdag kiránduláson vehettünk részt, melyet ezúton is hálás szívvel köszönök a szervezőknek, az óvodánknak!

*Inczéné Konyári Ágnes
szülő*

HAZAVISZED VAGY OTTHAGYOD?

Lekció: Lukács 18, 9-14: Némelyeknek pedig, kik elbizakodtak magukban, hogy ők igazak, és a többieket semmibe sem vették, ezt a példázatot is mondta [Jézus]: Két ember ment fel a templomba imádkozni; az egyik farizeus, és a másik vámszedő. A farizeus megállva, ily módon imádkozik magában: Isten! hálaikat adok néked, hogy nem vagyok olyan, mint egyéb emberek, ragadozók, hamisak, paráznák, vagy mint ím e vámszedő is. Böjtölök kétszer egy héten; dézsmát adok mindentől, amit szerzek. A vámszedő pedig távol állván, még szeméit sem akarta az égre emelni, hanem mellét verve, mondván: Isten, légy irgalmas nekem bűnösnek! Mondom néktek, ez megigazulva ment alá az ő házához, inkább hogynem amaz: mert valaki felmagasztalja magát, megaláztatik; és aki megalázza magát, felmagasztaltatik.

rei tiszták legyenek, (Bódás János: Táncol az egyház című verse)! Az is fontos, hogy ne a régi időket sirassuk, hanem magunkat! Vigyázzunk a lelkünkre, a szívünkben daloljon az evangélium, mely tisztít, új erőt ad, bűnt bocsát. Nem az a döntő, hogy magunkat hogyan látjuk, hanem Jézus hogyan lát minket. A dolgot sem a diák, hanem a tanár javítja. Az nem megoldás, ha azért mert nem megyek el orvoshoz, hogy ne derüljenek ki a bajaim. Attól még ugyanaz az állapotom! Az embernek meggyőződése, hogy ő ártatlan, mert ugyan mi közöm lenne évezredek távlatából Ádám és Éva bűnéhez.

MIT TUDSZ FELMUTATNI?

2019. május 12-étől nyílt előadássorozat volt a Kálvin téren, Horváth Géza Budapest-Pasaréti lelkipásztor hirdette az ígét. Az első alkalom a vasárnapi istentisztelet keretében volt: Mit viszel magaddal? címmel. A példázat rólunk szól, mert mi itt vagyunk, a templomban. Kettő ember ment fel imádkozni egy farizeus és egy vámszedő. Akiktől elfordultak a farizeusok, azokhoz fordul oda Jézus. A jeruzsálemi templomban nagy a forgatag, de kétféle emberre csoportosítható mindenki, mint ahogy egy csapatversenyben 2 csapatkapitány van.

A példázat szerint az a lényeg, hogyan mentek el a templomból, és nem az, hogy miért mentek oda. Életbevágóan fontos, hogy ne a gazdag ifjú gondolkodásával jöjjünk el az Úr Jézus Krisztustól! Sajnos a mai egyháznak is a miért a fontos, nem a hogyan, ez határozza meg a hétköznapjainkat. Az ünneplő ruha, ha egyáltalán felkerül, csak külsőség. Itt csak egy órát ülünk, de a többi időt kint töltjük a házasságunkban, a családjunkban stb. Az életben kell az Atyaistent tisztelni! Hiszen gyümölcséről ismerszik meg a fa. Ám a templomba hívogatás módszer-

lyen remek fickó is ő, az evangélium azt beszéli el: mit tett értem Jézus. Isten nem megy szabadságra, az alkotó nem pihen. Az imádság válasz Isten szavára, lásd Anna imádsága. A vámszedő imájában az irgalmas jelző szerepel. A vámszedő Istene cselekszik, jön felé. Élet-halál múlik azon, hogy megismerjék Jézust, az egyedüli Istent. Tévhit, hogy az Isten iránti buzgóság üdvözít. Az Urat ismerni kell! Könnyű beleesni a dicséretnek felsorolásának a hibájába, ezzel az érdemeinket hirdetjük, de az összetört szívű emberrel tud Isten kegyelmes lenni, akik semmit nem tudnak felmutatni. Még Teréz anya sem kerülhet azért a mennyországba, mert millió leprás sebeit bekötözte. De ha Jézus az egyedüli szabadítója, akkor igen. És ezt még el is mondta a bekötözötteknek. Minden saját igazságunk, olyan, mint a megavult ruha, a farizeus felsorolása inkább kényszer, mint szabadság. Olyan szabályosan megemlíti a megadott tizedet, mint ha azt is kifejezné, a kilenc-tizedhez semmi közöd, ti. Istennek. Füle Lajos ismét találóan fogalmazta meg versében: „...bánt a megtartott kilenc-tized...” Sebestyén Jenő: Dogmatika című könyvében világosan kifejti: nem kell, hanem szabad Jézusnak engedelmeskedni. A Krisztushoz való kötöttség a keresztyén ember szabadsága, a farizeus a törvényhez köti magát. A vonat is a sínhez van kötve, ez a szabadsága. Az Isten nem azt keresi, ami a tied, hanem téged magad, a farizeust nem veszi kézbe Isten. A farizeus szerez, más kap. Pál apostol szépen levezeti nekünk: el-tette az ellenünk szóló kézírást. Ez a mi szabadulólévelünk.

MEGÜTÖD-E A MÉRCÉT?

A farizeus attól gőgös, mert rejtett krízis van az életében. A vámszedő, mivel lepaktált a rómaiakkal, lenézett volt. Nem a felhozott kifogások miatt nem jönnek az emberek a gyülekezetbe, hanem mert kemény a szívük. Angyalaiban is talál hibát, hát még bennünk, ilyenek jönnek templomba. Isten értékítélete: akik gyermekei, azoknak nincs kárhoztatásuk. Életet jelentő szójátékkal lehet

kifejezni a farizeus és a vámszedő imádságát: aki felfelé nézett lefelé látott (a többi emberhez hasonlította magát), aki lefelé nézett felfele látott (Isten igényeihez mérte magát). És mi? Egyaránt bűnösök vagyunk, de nem egyformán. Azaz a vízszint alatt 5 cm-rel és 5 m-rel is meg lehet fulladni. A mércét egyikünk se éri el, se a jó családapa, se a bankrabló. Pál apostol börtönőre, az első pünkösdkor a jelenlévők tették fel helyesen a kérdést: akkor mit tegyek, hogy üdvözöljek? Élünk úgy, hogy tőlünk is megkérdezzék! Isten ezért állít olyan mércét, ami teljesíthetetlen vagy azért kér tőlünk olyat, amit nem tudunk teljesíteni, hogy nyilvánvaló tegye az Ő hatalmát az életünkben. Megtérsni nem tud senki sem, de ha odaborult Isten elé, akkor Isten lehetővé teszi neki, hogy élete megforduljon. A bűneset után sem engedte lentebb a mércét, mert az Ő saját szentségéhez igazodik. Készített egy megoldást, Aki felemel hozzá, erre rá kell jönnünk. Rossz hír a humanistáknak, hogy nem maradt bennünk semmi jó, az üdvözölés nem az az esemény, amihez a magunkét is meg kell tennünk. Dávid is csak egyszerűen leborult Isten elé, pedig neki aztán lett volna mire hivatkoznia. Tudományosan fogalmazva a dogmatika után jön az etika, vagyis a hitigazságok után jön a mindennapi élet. A dogmatika megmondja, milyen az ember Istene, az etika megmutatja, milyen az Isten embere. Tegye lábunkat a sínre (kötöttpálya), így fogunk célba érni (Krisztusi szabadság!)

IRGALMAZ NEKED!

Az meg istentiszteletre, aki szereti, tiszteli Istent. Imádság: az ember Istent tökéletességeiben imádja, Neki hálát ad, olyan testi-lelki jókat kér tőle, ami az Isten dicsőségét munkálja, az imádkozónak és felebarátainak pedig ez testére és lelkére nézve szükségesek. Legszebb példa erre a Miatyánk. Ezt az imádságot is elejénél kell kezdeni, azaz megadni Istennek a Neki járó hódolatot, nem pedig a harmadiknál... mert akkor a Mikulásról van szó.

A farizeus magában imádkozik, de egyes fordítás szerint magáról, és azt gondolja, ő magasan áll a többiek felett. A vámszedő imájának a lényege azonban, hogy légy irgalmas nekem, bűnösnek rajtam kezdődjön a bűnbocsánatod. Kéri az irgalmat, mert Isten irgalma nem automatikusan jár, mert az igazság járna nekünk, a bűnnek van zsoldja. Irgalmat kér, mert tud Jézusról. mert az igazságos büntetés Őt érte. Az igazság nem engedte, hogy a bűn büntetlen maradjon, de irgalma megengedte, hogy valaki más szenvedjen helyettünk. Az Úr irgalma örökkévaló az Őt félőkön. A kereszten meg is büntette, meg el is engedte a bűnt. A pillanatnyi lelki állapotot mutatja, még a farizeusnak is van ideje. Megigazulás: igazzá nyilvánítás. Jogi fogalom: ülünk a bírósági tárgyaláson, Isten, a megsértett bíró, a vádlott én vagyok, a vádolók a sátán, a törvény, a lelkiismeret. Mikor a büntetés jogossá válik, megjelenik a Lélek, rámutat Jézusra. Aki ezt hirdeti, nem gőgössé válik, ha-

nem hálássá... 43 évig, örökké...

Ha valamit nem mond a Biblia, az azért van, mert nem rak ránk nagyobb terhet az Úr, de annyit igen, hogy ne találgassunk az örök élet, a kegyelem felől. Minden cselekedetünk ellenére felmentett minket Isten Krisztusért. Nem régies, hanem gondos megfogalmazás: „alámenni”, azt jelenti, valamit Isten uralma alá tenni. Luther: te azzá lettél, ami nem voltál, engem azzá tettél, ami nem voltam. Élünk úgy, hogy engedelmeskedjünk az Úrnak! Történjen meg valóságosan is a római levélben kifejtett hatalomváltás! A legfontosabb kérdés, Ki van az életünk végén!

Horváth Géza lelkipásztor újra bebizonyította, hogy Isten igéje élő és ható! Sok dolgot helyreigazított, megerősített, Istennek legyen hála, a szívemben. Remélem, még sok testvér életében virágozott fel, bocsátott meg bűnt az ige. Evangélizációja itteni formában írva van, de a gyülekezet honlapján hangzik is az ige. Mely 5 parancsolatot kérte számon Jézus Krisztus a gazdag ifjútól? Miért éppen azokat? Miért nem szabad keresztyén embernek lottózni? Mi volt Horváth Géza tiszteletes úr megtérési igéje? Mire tanít minket Csikas az Tüskevár című műben?

Ha az ige hirdetésén kívül kíváncsiak a testvérek még ezekre a kérdésekre is, akkor feltétlenül hallgassák vissza a prédikációt!

Gyürky Katalin

„MESTER, JÓ NEKÜNK ITT LENNI...”

Beszámoló a Bethánia C.E. hajdúböszörményi csendesnapjáról és közgyűléséről

2019. május 11-e reggelén a Kálvin tér megtelt étellel. Autók moraja halatszott, és kerek csikorgása, ahogy ráfordultak egy-egy parkolóra.

Az ország minden tájáról érkeztek testvérek, hogy együtt legyenek egy napot. Közösségben egymással, és Istennel. A csendesnap témája a János evangéliuma 11. rész 25. verse

alapján a következő volt: Halálból az Életbe.

Az alkalom előtt a lelkeszi hivatalban gyűltünk össze páran, hogy imaközösséget tartunk és kérjük az Örökkévalót, hogy legyen áldás az alkalom. Az imaközösség után Karácsonyi-Kis László testvérünk köszöntötte az egybegyűlteket és hálát adott azért, hogy ilyen sokan eljöttek, mert fontosnak vélték azt, hogy közösségben legyenek az Úrral. Utána Gyürkó József C.E. főtákar nyitotta meg a közgyűlést, ahol meg-

állapította, hogy jelenleg nem határozatképes, ezért a közgyűlés idejét átteszik 14 órára.

A megnyitás után az Őrálló Dicsőítő Zenekar szolgált zenével és közös énekléssel, ők látták el a nap folyamán végig a zenei szolgálatot.

A nyitó áhítatra jómagam kaptam felkérést. A Jn 8, 36 alapján arról beszéltem, hogy a szabadság a keresztyén ember számára nem csak ezme, amit fel lehet tűzni a zászlónkra, hanem Jézus Krisztusban megtalálható valóság.

Az áhítat után Miklóssy József C.E. elnök szolgált közöttünk. Alapigéül a Jn 11, 25-26-ot választotta. Bizonyágtételében feltette a kérdést, hogy mi a feltámadás, a válasz pedig az, hogy a hívó élet motorja. Ha ezt nem hisszük, akkor „minden embernél nyomorultabbak vagyunk” (1Kor 15, 19). Ugyanakkor arról is hallhattunk, hogy Jézus idejében is voltak kétkedők, de ő azok előtt is kijelentette önmagát (Tamás esete).

A következő alkalmat Hajdu Zoltán C.E. missziói titkár vezette a 2Kor 5,1 alapján. Azt emelném ki az ő előadásából, hogy különbséget tett a sátor, a hajlék, és a ház között. A sátor a mi testi életünk, amit egyszer le kell vetni. A hajlék az egy ideiglenes tartózkodási hely, ilyen a hívó élet, hiszen egyszerre a két világ állampolgára. Házunk pedig a mennyei dicsőségben lesz, ahonnan már nem költözünk el sohasem.

Takács Ferenc missziós munkatárs Isten ajándékáról beszélt az Ef 2, 8-9 alapján. Hangsúlyozta, hogy Isten legnagyobb ajándéka a kegyelem. Ugyanakkor azt is kiemelte, hogy ezért mi nem tettünk semmit. Megcáfolta azt a rossz gondolkodást, hogy az ember tud valamit tenni az üdvössége érdekében, pl. engedelmeskedik. Az engedelmeskedés azonban a Szentlélek munkája az emberben. Ezután egy kis szeretetvendégség vette kezdetét, ahol finom szendvicseket vehettek magukhoz a testvérek. Nagyon áldott és hasznos beszélgetések bontakoztak ki ekkor is.

A szeretetvendégség után Gyurkó József a Jn 3, 16 alapján beszélt Isten szeretetéről. Nincs attól nagyobb szeretet, mint az, hogy Jézus a földre jött és szolgált az emberek között, végül pedig keresztre ment értük. Ez az igazi szeretet. Talán így lehetne összefoglalni a Főtitkár úr szavait.

Az közgyűlés előtt egy debreceni asszonytestvér tett biznyságot a hitéről. Elmondta, hogy az Úr őt olyan szolgálatba helyezte, ami kapcsolódik gyógypedagógusi hivatásához. A munkahelyén fogyatékos gyerekeket evangélizál.

Összességében egy nagyon áldott alkalmon vehettünk részt. Mindezért Istené legyen a dicsőség!

RácZ Gábor

„HISZ ÚGY KELL A FÉNY”

„Bizony, az ÚR ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.” Zsolt. 127,3.

„Anyá, nevéssél!”
Hisz úgy kell a fény.”

Füle Lajos: Anya nevéssél! című versének két sorával vette kezdetét a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központban a május 6-án, hétfőn megrendezésre került Anyák napi alkalom. A rendezvényen sok időskorú és fiatal érdeklődő gyűlt össze a közönség soraiban és várták a Kincskereső Óvoda, ovi-suli csoportjának előadását. Azonban sokak meglepetésére, a gyerekek műsora előtt Tóth Lajos, Intézményünk idősek nappali Klubjának tagja kezdte, József Attila: Mama című versét szavalni, hűen adva vissza a költő gondolatait, érzését. Egy kicsit mi magunk is belehelyezkedhettünk újra a gyermekkor nem is olyan könnyű, mégis bűbajos világába. Lajos bácsi szavalata után érkeztek is sorban a gyerekek nagy izgalommal az arcokon. A műsor megkezdése előtt felkészítő pedagógusaik, Ignáth Mária és Tóthné Balázs Ilona elmondták, hogy az itt megjelent tizenkét gyermek közül, csupán négy marad óvodában, a többiek mind iskolába

mennek szeptembertől. A gyerekek műsora igazán szép volt, rajtuk keresztül saját gyermekkorunkra is emlékezhattünk, azokra az időkre, amikor mi köszöntöttük ugyanígy Édesanyánkat. A műsor után a gyerekek elárulták, hogy nagyon sokat gyakoroltak és nagyon izgultak is. A nézőközönség pedig hálásan nézte,

jük Tóth Lajosnak, a gyerekeknek és pedagógusaiknak az időt, energiát, amit a felkészülésre fordítottak. További sok sikert, jó egészséget és Isten gazdag áldását kívánjuk életükre!

*Torma Anikó és
Bertalan-Gellén Viktória
A Kálvin János Ref. Szoc. Szolg.*

ANYÁK NAPI MŰSORUNKRÓL PÁR SZÓ

2019.05.08. Csillag csoport. Mint minden anya nagyon vártam ezt a napot. Érzékenyen érintett, de boldog is voltam egyben. Nagyon szép volt a gyerekek műsora. Kellemesen éreztem magam. Minden jól megszervezve zajlott. Köszönet érte az óvónőknek. Isten Áldja a munkájukat.

Tóth Jessica édesanya

ANYÁK NAPI MŰSOR A JÓ PÁSZTOR REFORMÁTUS ÓVODA BÁRÁNYKA CSOPORTJÁBAN

2019. 05. 06-án, csütörtökön volt a báránka csoport anyák napi műsora.

A kicsocportban minden gyermek izgatott volt ezen a délutánon, hiszen mióta óvodába járnak, most először készültek, hogy a szülők, nagyszü-

könnyekig meghatott anyukájuknak a mondókákat, versikéket. Elmondhatom, hogy az anyák napi műsor

boldog anyák napját kívánt nekem, majd megölelt és még puszit is kaptam.

Kathiné Orosz Erika szülő

lők, keresztszülők előtt bemutassák mit is tanultak olyan szorgalmasan az elmúlt hetekben, az óvónénik és a dajka néni közreműködésével. De szerintem nem csak a gyerekek voltak izgatottak, hanem mi, szülők is, nagy-nagy izgalommal és érdeklődéssel vártuk csemetéink előadását. A kislányok szebbnél szebb ruhákban voltak, gyönyörűen felöltözve, a kisfiúk pedig csinosan, ingben, nadrágban várták, hogy elmondhassák

nagyon aranyos, és érzelmes időtöltés volt. Büszkén és anyai szeretetünk minden rezdülésével hallgattuk és néztük, hogyan adják elő ezek a kis emberkék a hetek óta gyakorolt kis műsorukat. Amikor véget ért előadásuk, boldogan szaladtak karjainkba, hozták a virágot és az ajándékot, amit készítettek. Hálával telve, boldogan öleltük magunkhoz drága kincseinket, és igen, nekem a könnyem is kicsordult, amikor a kisfiam

ANYÁK NAPJA

Ahogy már eddig is megszokhattuk, ebben az évben is lelkesen készült kedves kis szívárvány csoportunk május 6-ára, anyák napi ünnepségükkel kedveskedve. A gyerekek az óvó nénikkel együtt izgatottan gyakorolták, tanulták, sűrű napi teendőjük mellett, nagy odaadással műsorukat. Nagyon szép, megható, szeretetteljes, könnyekkel teli megemlékezésben lehetett részük édesanyáknak, nagymamáknak, keresztszülőknek egyaránt. Mindenki szemében ott ragyogtak az örömkönnyek, ahogyan figyeltük a csoport műsorát. Fájó szívvel gondoltam vissza az elmúlt évek pillanataira, amik képekben jelentek meg előttem kis csoportunk életével kapcsolatban, az együtt megélt hétköznapiak, ünnepek, emlékek

hangulatát idézve. Az utolsó közös anyák napi ünnepségünkön ültünk így együtt, mint egy „nagy család”, hiszen napokon belül elballagunk óvodánkából. Vége a játékokkal teli, felhőtlen óvodás kornak. Kezdődik számunkra egy új időszak, ahol már az iskola, a tanulás köteleke váltja fel a gondtalan óvodás éveket. Szívünkben köszönet és hála érzéseivel gondolunk és búcsúozunk, kedves Jó Pásztor Óvodánktól, ahol nap, mint nap, féltő, óvó, szeretetteljes pedagógusok figyelmükkel, törődésükkel, lelki tanításukkal gazdagították gyermekeinket fejlődésükben.

Isten gazdag áldását kívánjuk, jó egészséget, kitartó, áldozatos munkájukhoz sok erőt, boldogságot az intézmény dolgozóinak.

Béres Zita édesanya és a szivárvány csoport gyermekei és szülei

ANYÁK NAPJA A CSENGETTYŰ CSOPORTBAN

Még a legkisebbek is tudják, hogy május első vasárnapján az édesanyákat köszöntjük. Az óvodai anyák napi műsorra gyerekeink a legnagyobb „titoktartás” mellett készültek. Meghívást kaptak természetesen a nagymamák is, akik büszkén nézték végig kisunokájuk első anyák napi műsorát. Egy rövid áhítat után felcsendültek az eddig tanult dalok és versikék. Volt, aki megszeppenve, anya ölében, de sokan igen bátran, fennhangon énekelték a számukra is

oly kedves kis dalocskákat, mondókákat, Jézust dicsőítő énekeket. Mi, anyukák boldogan fogadtuk gyermekeink szívmelengető előadását és az ajándékba kapott ibolyát, festményt és a saját kis ujjlenyomatukkal díszített szív alakú hűtőmágneseket. Az óvónénik még egy videóval is kedveskedtek nekünk, amelyben csemetéink elmondták miért is szeretnek annyira minket. Minden gyermek szájából elhangzott a bűvös mondat – amit nap, mint nap érziünk is minden apró megrezzenésükből – hogy, „Szeretlek Anya”.

NAPSUGARAS ÉLET

Május első vasárnapján a templomban köszöntötték édesanyjukat és nagymamájukat a Jó Pásztor Református Óvoda Halacska csoportjának gyermekei. Mosolyogva, örömmel énekelték: „Anyák napja felvirradt, erre vártunk régen! ...

Szedjük színes csokorba, ami jót kívánunk, Édesanyát köszönteni most elébe álljunk!”

Verseket és dalokat hangzottak el szépen, egymás után, melyek mindegyike hálaadás, köszönetmondás volt az édesanyák és a nagymamák gondoskodó szeretetéért. A gyerekek szolgálata áldáskívánással zárult: „Édes jó anyukám, az az imádságom: mennyben lakó jó Istenünk rád nagyon vigyázzon! Szórja be utadat gyöngyvirággal, jutalmazó két kezének minden áldásával. A jó Istent arra kérem, áldjon meg tégedet! Legyen mindig napsugaras az egész életed!”

A családi Istentisztelet végén ajándékaikat is átadták a gyerekek: általuk készített nyakláncot anyukának, képeslapot nagymamának. Ezen kívül szép virágot és természetesen sok pusztit, ölelést is kaptak az ünnepektől.

*Szabadi Antalné
óvodapedagógus*

KÖLTÉSZET NAPJA ALKALMÁBÓL

2019. április 09.-én csütörtökön, nagy volt az izgalom a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központban, ugyanis a költészet napjához kapcsolódóan verses délelőttöt szerveztünk, ahol a fiatalok és a szépkorúak egyaránt, egy-egy saját választású verssel örvendeztethették meg a nagyérdeműt.

Az alkalomra az emeleti közösségi teremben gyűltünk össze. Az érdeklődőket egy rövid tárlat várta, melyen a magyar költészet nagyjairól olvashattak. A kiállítás az alábbi költők rövid életútját mutatta be, a teljesség igénye nélkül: József Attila, Tóth Árpád, Szabó Lőrinc, Kányádi Sándor. Életükről, munkásságukról volt olvasható egy-egy rövid megemlékezés, melyet mindenki előszeretettel nézegetett, tanulmányozgatott.

Az ünnepséget 10 órakor Viki néni köszöntője nyitotta meg. Majd versekből, mondókából és meséből álló műsor rész következett, amelyhez minden előadó előzetesen, érdeklődése és habitusa szerint választotta ki az előadni kívánt művet s adta elő a napon szavalva, vagy felolvasva.

A fiatalok közül Csurgó Piroska mondókája nyitotta a sort, majd Molnár Erzsók, Makula Iza és Tömöri Gabica egy-egy verset adott elő. A dolgozók közül Batáné Kata néni ver-

set szavalt, én pedig mesét olvastam fel. Az idősek is nagyon változatos

versekkel léptek fel, amit némelyikük olvasott, míg a többiek szavaltak. Szemmel láthatóan a hallgatóságot és az előadásban résztvevőket is mélyen megérintették a hallott művek.

Az idősebb generáció fellépői között voltak: Tóth Lajos bácsi és felesége Erzsike néni, Tardiné Marika, Lukácsiné Marika, Farkas Sanyi bácsi, Égerházi Laci bácsi, Papp Lajosné Ica néni, Ludánszkiné Erzsike néni.

Mindenki jól érezte magát, és abban megegyeztünk, hogy máskor is, akár évforduló nélkül is szívesen összeülnénk ilyen délelőttre.

*Torma Anikó
a Kálvin János Ref. Szoc. Szolg.
Központ munkatársa*

NAGYPÉNTEK ÜNNEPÉN

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” János 3,16.

Családi Istentiszteletre hívtuk óvodásainkat és családjaikat Nagypénteken. Együtt szerettünk volna megállni, elcsendesedni, az Úrra figyelni. Ebben a nevelési évben, bízva és kérve gondviselő Istenünk segítségét, a gyerekek szolgálatába igyekeztünk a szülőket is bevonni. Tudtuk, nem vagyunk egyformák, vannak, akik nyitott szívvel jönnek a közösségünkbe,

de nehezen tudják feltárni érzéseiket a gyülekezet előtt, akár egy imádság vagy egy vers formájában. Az Úrra bízunk, Aki megáldotta ezt a szolgálatot. Nagypéntek ünnepén óvodánk munkatársi közössége együtt szolgált a gyerekekkel és a szülőkkel. Túrmezei Erzsébet: Meddig? című versét Inczéné Konyári Ágnes, Vargáné Pazicsák Erika és Pipó Péter szülők mondták el, Rezes Judit és Patkós Lajos Czeglédy Sándor: Nagypénteken című versét szavalta. Nyíri Adrienn és Várdainé Csilla szülők,

Kárász Izabella: Holnapután ünnep lesz című költeményét adta elő, míg Vargáné Julika édesanyja, Dsida Jenő Nagypénteki ima versét mondta el. Szabóné Dr. Kovács Anett énekszóval dicsőítette az Urat, a gyerekek imádsággal, aranymondással, míg óvodánk női kara szintén énekszóval magasztalta a Teremtőt. Jó volt így együtt lenni, jó volt így együtt szolgálni az Úr dicsőségére az Úr áldásával.

*Dobó Tímea
óvodapedagógus*

HITTANVERSENY 2019.

Idén is megrendezésre került egyházközségünkben a már minden évben szokásossá vált hittanverseny. Április 13-án szombaton délelőtt az „ifi teremben” mérték össze tudásukat a hittanos gyermekek. A Középkerti Általános Iskola, az Eötvös József Magyar-Angol Két Tanítási nyelvű Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola és a Zeleméry László Általános Iskola is képviseltette magát gyermekeivel. Célunk nem elsősorban az volt, hogy csak a győzelemre koncentráljanak a gyermekek, hanem hogy szeretetben és egymás iránti segítőkészséggel tudjunk együtt tölteni egy délelőttöt. Több, mint harminc gyermek jelent

meg, hogy játékosan és csapatban számot adjanak a megtanultakról. Idén Mózes életére fókuszáltunk, és arra, hogy életén keresztül is meglassuk Isten gondviselő szeretetét, mellyel nap, mint nap megajándékoz bennünket.

Összesen hét feladatot kellett megoldaniuk a versenyzőknek, melyekből volt, ami a kisebb és volt, ami a nagyobb korosztálynak kedvezett, ezzel is megtapasztalhatták a csapatmunka örömeit és az együttműködést. Ezen feladatok közé tartozott egy puzzle, rejtvény, labirintus, kódfejtés és különböző kvizek. A könnyebb gondolkodás érdekében, sok-sok finomsággal is megédesít-

tette a Gondviselés a versenyünket. Isten iránti hálaadással gondolok gyülekezeti tagjainkra, Molnár Katalin testvérünkre, Rác Gábor segédlelkész testvérünkre, Gyürky Péter presbiter testvérünkre és Tóth Péter testvérünkre, akik odaadón, időt nem sajnálva segédkeztek abban, hogy minden zökkenőmentesen menjen végbe. Az Úr kezében volt ez a verseny, hiszen valóban Rá figyelve, szeretetben és nem versengve zajlott, külön öröm volt látni, hogy a különböző korosztályhoz tartozó gyermekek hogyan találják az Úrban egymásra és hogyan egészítették ki egymást a feladatok megoldásaiban.

Tóth-Serbán Orsolya

ORGONAHANGVERSENY

Újra tanszaki orgonahangversenynek adott otthont templomunk 2019. április 13-án, amikor is Szatmári Balázs és Volcz Barnabás a debreceni Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakgimnázium és Zeneiskola orgonaszakos növendékei, valamint felkészítő tanáruk Sárosi Dániel orgonaművész előadásában Gárdonyi Zsolt, Louis Vierne, Max Reger és Koloss István orgonaművei csendültek fel.

Születésem óta körülvesz a zene. Szeretem és művelem is, immár 8 éve zongorázom. Már kicsi koromban megfogott az orgonamuzsika varázsa, szívesen járok orgonakoncertekre.

Ezért vállaltam örömmel a felkérést, hogy írjak az orgonakoncertéről.

Ismét nem bántam meg, hogy a korosztályom számára kedvelt számítógépezés vagy tévézés helyett hangversenyt választottam, mert igazán különleges élményben volt részem. Figyelemre méltó, hogy közel velem egy idős fiatalok ilyen magas színvonalon adták elő az orgonaműveket. Játékuk magával ragadó volt, méltó templomunk nem régiben felújított, immár 105 éves Angster – Aeris orgonájához.

Egyben példamutató is számomra, hogy a kitartó, szívvel-lélekkel vég-

zett munka ilyen gyümölcsöt terem, és képes másokat is lélekemelő élményekkel megajándékozni.

Előadásukban az alábbi művek csendültek fel.

- Louis Vierne: Pièces en Style Libre op. 31 – Carillon
- Gárdonyi Zsolt Öt Orgonakorál
- Max Reger Benedictus
- Koloss István 2. orgona Partita

*Molnár Máté Pál
Baltazar Dezső*

*Református Általános Iskola 8.a
osztályos tanulója*

„...ÉLŐ ÉNEKEK, ÉNEKLŐ ÉLETEK...”

A Liszt- és Kossuth-díjas karnagy - Sapszon Ferenc - fogalmazta meg a közelmúltban, egy rádiós beszélgetésben, hogy a „Jó Pásztor”, Jézus Krisztus tud létrehozni és formálni élő énekeket és éneklő életet. Nagyon megörültem ennek a személyes hitvallásnak, mert ez az alapja és lényege a KÁNTUS áldott életének és szolgálatának is. 2019. április 7-én a Kálvin téri gyülekezet az istentisztelet keretében hallgathatta Magyarország legrégebb óta folyamatosan működő ifjúsági kórusának énekes bizonysgátételét.

A KÁNTUS megalakulását (1739) a Debreceni Református Kollégium fiatal matematikatanárának, professzorának, Maróthy Györgynek köszönhetjük, aki a zenélésben is tehetséges volt. Növendékeiből négy-

tagú énekes kórusokat alakított ki, hogy a nagy, debreceni pestisjárvány idején segítségére legyen a túlterhelt lelkészeknek a növekvő számú temetés méltó ellátásában. A Kántus fiú-, majd férfikórusként működött, 1954 óta ifjúsági vegyeskar. Tagjai, az „éneklő életet”, a Debreceni Református Kollégium oktatási intézményeiből (gimnáziumok, teológia) kerültek, kerülnek ki. Vannak „viszszajáró” régi kántustagok is, akik egyetemi tanulmányaik mellett, vagy már hivatásukban dolgozóként vállalják a hetenként kétszeri, esti próbákat. A fiatalabbak és az idősebb „éneklő életet” külső kényszer nélkül próbálnak, élvezve a jó hangulatú próbákat, a felkészülések idejét.

A KÁNTUS küldetésének, kötelezettségének tekinti a Kollégium ün-

nepeinek szolgálatát és a gyülekezetek meglátogatását. Így került sor a mi gyülekezetünkre is. Az elhangzó - Isten által ihletett - több évszázados és kortárs „élő énekek” (a bőséges repertoárból) református énekeskönyvünk zsoltárai (47.,66.,105.,134.) és dicséretei (225.,254.,255.,256.,369.) közül kerültek ki, Kodály Zoltán, Maróthy György, Czövek Lajos, Gárdonyi Zsolt feldolgozásában. A kórust Dr. Arany János egyetemi docens, karnagy vezényelte, aki gimnazista korában maga is kántustag volt. Orgonán Sárosi Dániel működött közre, aki orgonaművész-tanárként gyakran megfordul templomunkban, hogy tanítványait megismertesse felújított orgonánkkal. A kórus együttműködésével tanulhatják karnagyi teendőiket az egyetem

Zeneművészeti Karának hallgatói. Közülük most Bánszky János zongoratanár-kantor mutatkozott be a „Fogadd el hálánkat Istenünk” című ének vezényleésével.

1982-től megadatott számomra, hogy a KÁNTUS munkáját belülről is megismerjem. A Debreceni Református Kollégium Gimnáziumának tanáraként kapcsolódtam be az „éneklő életek” munkájába, beülve tanítványaim közé a próbaterem soraiba, hogy alázattal engedjek a karnagy(ok) vezetésének. Egy kórus, egy zenekar - karmesterrel az élen - szépen példázza Isten és választottainak kapcsolatát, együttműködését. Sok-sok tag, mind más képességekkel, adottságokkal, de a Mesterre figyelve, annak vezetése alatt összeáll a szép harmónia, az éneklők, zenélők és a hallgatóság öröme, gyönyörködtetésére, s nem utolsó sorban Isten dicsőítésére. A KÁNTUS „Mestere” 1967 óta Berkési Sándor (Liszt-díj 1999; Kossuth-díj 2018), akinek sok évtizedes munkássága alatt csaknem 30 országban járt a kórus, versenyeken, koncertkörutakon, de ugyanolyan odaadással szolgál(t) a legkisebb falvak gyülekezeteiben is. Számomra a legemlékezetesebb alkalmak a határontúli gyülekezetekkel való találkozások voltak. Ezek az utakon személyesen élhettem át Trianon borzalmát, de a vendéglátók szeretetének csodáját. 1983-ban Jugoszláviában (nem tévedés), Délvidéken jártunk. Az egyik templomi szolgálat után a helyi lelkész kérésére a parókián – becsukott ablakok, ajtók mellett – egymás után énekeltük el a Magyar Himnuszt, a Szózatot, majd a Székely Himnuszt (én ekkor tanultam meg!), következett Kodály: Ének Szent István királyhoz, s további olyan énekek, amelyekre a délvidékiek ki voltak éhezve, hisz az ottani politikai viszonyaik nem tették lehetővé ezen énekek nyilvános éneklését. A kórógyi gyülekezetbe érkezve a helyiek szomorúan mondták, hogy éppen a mi érkezésünk napjára esett az energiatakarékossági áram-lekapcsolás, így a templomban nem volt elektromos világítás, nem működött az orgona. DE a padosok végén világítottak a gyertyák! Felejthetetlen melegség! Azokat az énekeket tudtuk

énekelni, amelyek kotta nélkül, orgonakíséret nélkül is mentek. A falusötét utcáin ballagtunk szállásadóink otthonába, ahol a nagy szeretettel készített vacsorát gyertyafény mellett fogyasztottuk el. Nekünk nagyon romantikus volt az ő „nyomorúságuk”. A délvidéki háború idején fájó szívvel hallgattunk azoknak a falvaknak, templomoknak a feldúlását, lerombolását, ahol mi is megfordultunk.

A rendszerváltásig kellett várni, hogy Erdélybe, Kárpátaljára is eljussunk. (Előbb szerepelt a Kántus Washingtonban, mint Nagyváradon. Nem a mi hibánkból!) A romániai forradalom után szinte azonnal útnak indultunk. 1990 tavaszán a szatmári és szilágysági gyülekezetekben jártunk, összesen - 9 napon át - „beljebb” is jutottunk. A fülemben cseng még ma is Csiha Kálmán bácsi, püspök úr biztatása: „Kedveseim, énekeljétek be Erdélyt!” Székelyföldre érve nagyon jólesett a sok-sok román feliratú tábla után újra magyar kiírásokat látni, s csak magyar szót hallani. A tele templomok, a szeretettel tele szívű emberek, a teli torokból zúgó himnusz-éneklések minden alkalommal könnyet csaltak a sze-

membe. (A szilágycsehi templomban 46 év után először énekelték a Magyar Himnuszt.)... Jólesett mindezeket leírni, újra élni, hogy ne vegyem, ne vegyük természetesen mindazt, amiben most élünk.

Az éneklésre visszatérve, Nagy Feri bácsi - ifjú korom gyülekezeti lelkipásztora - intelme idéződik fel: „szerezzenek a Testvérek énekelni, mert odaát (Mennország) unalmas lesz.” A Jelenések könyvében olvashatjuk: „...és láttam azokat, akik legyőzték a fenevadat,..., 3és énekeltek Mózesnek, Isten szolgájának énekét és a Bárány énekét: Nagyok és csodálatosak a te műveid, mindenható Úr Isten, igazságosak és igazak a te utaid, népek királya: 4ki ne félne téged, Urunk, és ki ne dicsőítene a te nevedet, hiszen egyedül te vagy szent: mert a népek eljönnek mind, és leborulnak előtted, mert nyilvánvalóvá lettek igazságos ítéleteid.”(Jel.15,2-4.) Készülve a mennyei kórusba, tartsunk minél gyakrabban „kóruspróbát” családban, gyülekezetben, egyedüllétünkben, megízlelve a mennyei harmóniát!

Dr. Tóthné Bertalan Mária

NEVELÉS: HITTEL, SZÍVVEL, JÁTÉKKAL, MESÉVEL

Fzzel a címmel rendezték meg a Református Óvodák XXVIII. Kárpát-medencei Szakmai Találkozóját a Debreceni Református Hittudományi Egyetemen, 2019. április 5-én és 6-án. Az eseményen a Jó Pásztor Református Óvoda munkatársai (óvodapedagógusok és dajka nénik) közösen vettek részt.

A jelen lévő közel négyszáz szakembert a Református Pedagógiai Intézet részéről Szabadi Edit pedagógiai előadó köszöntötte, majd Zsolt. 127, 3 alapján dr. Fekete Károly, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke és felesége közösen tartott nyitóáhitatot. A Debreceni Református Kollégium Óvodájának nevelőtestülete (Kurgyis András lelkész-tanár vezetésével) az ünnepi alkalomhoz illő, lelki énekekkel örvendeztette meg a hallgatóságot. Feketéné Kavisánszki Györgyi óvodavezető elmondta: nagy lelkesedéssel vállalták fel a Szakmai Találkozó RPI-vel közös megszervezését és lebonyolítását, hiszen az általa vezetett intézmény jeles évfor-

dulóhoz érkezett: húsz évesek lettek! Ennek kapcsán megtekintettünk egy kisfilmet, ami az óvodát, az ott folyó nevelőmunkát mutatta be.

Ezt követően színvonalas szakmai előadások hangzottak el: 1. Érték, rend, értékrend. A keresztyén pedagógusokkal szemben támasztott minőségi és etikai elvárások (dr. Szontagh Pál, az RPI igazgatója). 2. Bátorító katechézis (dr. Bodó Sára teológus-lelkész, egyetemi docens). 3. Jézus az evangéliumokban és az óvodások világában (dr. Szabóné Mátrai Mariann, az Evangélikus Hittudományi Egyetem Gyakorlati Intézetének vezetője).

Ebédszünet után (műhelymunka keretében) gyakorlati pedagógiai módszerekkel ismerkedtünk, bemutató foglalkozásokat tekintettünk meg, melyeknek magunk is aktív résztvevői lehettünk: pl. Leszel a barátom? (mesefeldolgozás élménytechnikai eljárásokkal és drámapedagógiai módszerekkel); Ábrahám történetének feldolgozása Franz Kett pedagógiai módszerével; Ahogyan

mi csináljuk...(bibliai történetek feldolgozása a Debreceni Református Kollégium Óvodájában). Az érdeklődők meghallgathatták Szabadi Edit (RPI) előadását is, Keresztyén értékeink az óvodában címmel.

Elméleti és gyakorlati tudásunkat egyaránt gazdagította az a két előadás, ami a Szakmai Találkozó második napján hangzott el. Balatoni Katalin arról beszélt, milyen szerepet tölt be a népi játék és a néptánc az óvodai nevelésben, Módi Kinga pedig a bibliai élménypedagógia világába vezetett be minket. A finom ebéd elfogyasztása után, szabadprogram következett: lehetőség volt a Debreceni Református Kollégium Óvodájának, ill. a Déri Múzeum Munkácsy Trilógiájának megtekintésére.

Sok élménnyel, új ismerettel gazdagodtunk, köszönjük, hogy részesei lehettünk ennek a nagyszabású eseménynek!

*A Jó Pásztor Református Óvoda munkatársai nevében
Szabadi Antalné
óvodapedagógus*

HANGOS BIBLIA – DECEMBER 8.

2018. december 8-án került megrendezésre a Bartimeus Egyesület segítségével, az a kezdeményezés, melyben a rászoruló hangos Bibliát kaphattak.

Sok idős és fogyatékkal élő fiatal élt ezzel a lehetőséggel, hiszen a kezdeményezés remek.

A Bartimeus Egyesület képviselőjében Miklós Tibor és két segítőtje jöttek el egészen Törökbálintról Hajdúböszörményig.

A Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ időotthoni lakói, illetve közép- és látássérült lakói is kaphattak a hangos Bibliából, melynek nagyon örültek.

Miklós Tibor látássérültként elmondta, milyen az élet nem látóként, illetve a két segítőtje pedig egy-egy bizonyágtétellel örvendeztetett meg bennünket.

Igen megható és nemes nap volt.

Szabó Anita

ÖRÜLÜNK, HOGY ITT LEHETTÜNK

A nyolc hetes szakmai gyakorlatunkat a Jó Pásztor Református Óvodában töltöttük. A pedagógusok és a gyermekek is már az első pillanattól kezdve szívélyesen fogadtak minket. Az egyikőnk a Halacska csoport hallgatója, másikunk a Szivárvány csoport hallgatója volt a gyakorlati idő alatt. Rengeteg élménnyel, tapasztalattal,

ismerettel bővült a tudásunk. Beleláttunk a szakma rejtelmeibe. Nagyon élveztük a gyerekekkel eltöltött időt, sokat nevtünk, beszélgettünk és nagyszerű játékokat, tevékenységeket éltünk át közösen. A pedagógusok és az óvoda többi dolgozója is nagyon segítőkész volt az egész nyolc hét alatt, remek kapcsolat alakult ki közöttünk, és mindenben támogat-

tak minket. Örülünk, hogy a Jó Pásztor Református Óvodát választottuk a gyakorlati időnk letöltésére, mert felejthetetlen élményekkel gazdagodtunk, a gyermekek a szívünkhöz nőttek, és kissé fájón, de tapasztalatokkal bővülve hagyjuk el az óvoda falait, és lépünk ki a nagyvilágba.

Nyíró Antónia és Orosz Petra

BEIRATKOZÁS A 2019/20-AS TANÉVRE

Idén az általános iskolákban április 11-én és 12-én zajlott a leendő elsősök beíratása, mely magába foglalja minden évben a kötelezően választható hit- és erkölcsstanra vonatkozó szülői nyilatkozatokat is. Mindhárom iskolában (Középker-ti Általános Iskola; Eötvös József Magyar-Angol Két Tanítási nyelvű Általános iskola és Alapfokú Mű-

vészeti Iskola; Zeleméry László Általános Iskola), ahol a Kálvin téri egyházközség hitoktatást végez, szép rendben zajlott beíratás. Az általános iskolákban lehetővé tették számunkra, hogy tartsunk egy kisebb szülői értekezletet, amiben széles körű tájékoztatást nyújthattunk a református hit- és erkölcsstanról, mint tantárgyról, és ennek előnyeiről. Szívvelyes

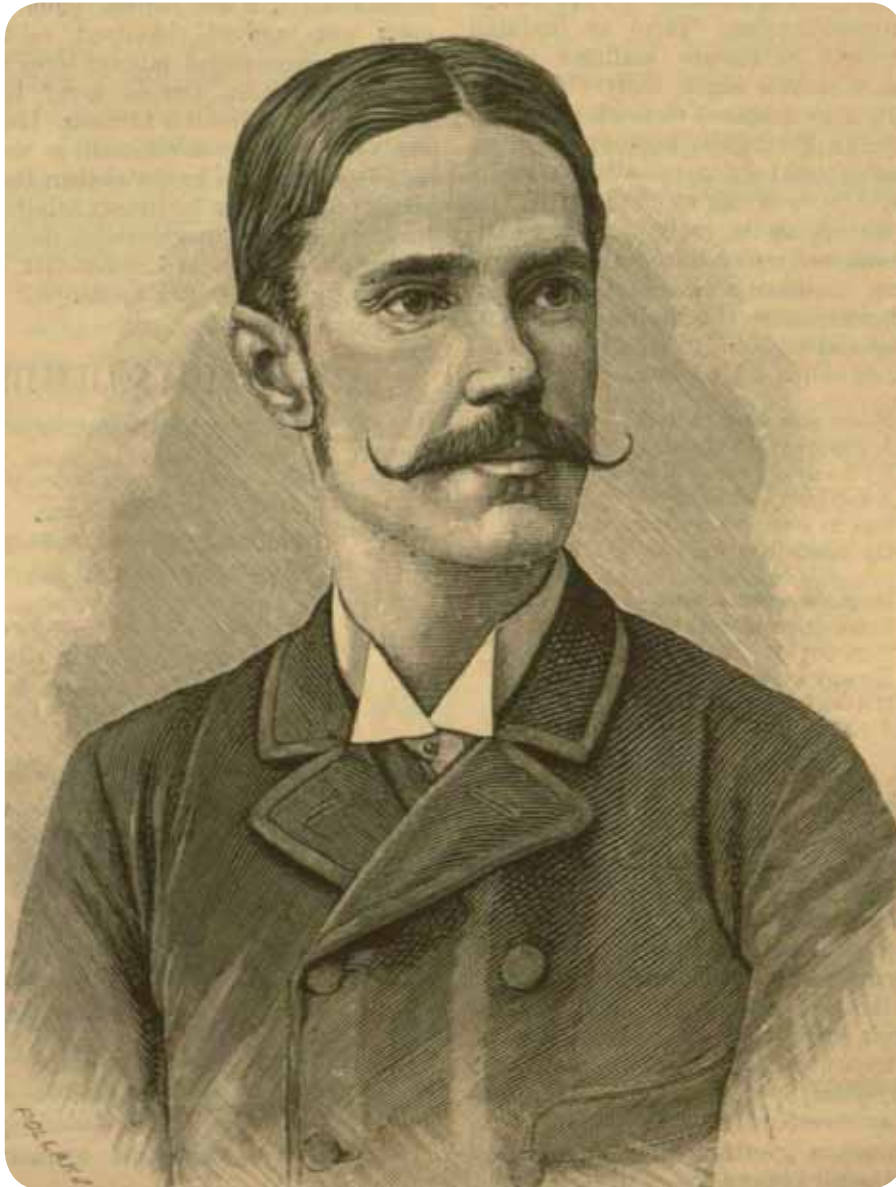
együttműködéssel segítenek bennünket abban, hogy Isten Igéje minél több gyermekhez eljuthasson. Isten iránti hálaadás van a szívemben, amiért szeptembertől összességében több szülő választotta gyermekének a hitoktatást a leendő elsősök körében.

Tóth-Serbán Orsolya

MŰVÉSZETI SAROK

Reviczky Gyula
PÜNKÖSD

Piros pünkösöd öltözik sugárba,
Mosolyogva száll le a világra.
Nyomában kél édes rózsá-illat,
Fényözön hull, a szivek megnyilnak.
Hogy először tünt fel a világnak:
Tüzes nyelvek alakjába' támadt.
Megoldotta apostolok nyelvét,
Hirdeté a győzedelmes eszmét.
Piros pünkösöd, juttasd tiszta fényed'
Ma is minden bánkodó szívének,
Hogy ki tévelyg kétségbe', homályba':
Világító sugaradat áldja.
Habozóknak oldjad meg a nyelvét,
Világosítsd hittel föl az elmét.
Hogy az eszme szívből szívbe szálljon,
Diadallal az egész világon!
Piros pünkösöd, szállj le a világra,
Taníts meg új nyelvre, új imára.
Oszlasd széjjel mindenütt az éjet,
Szeretnek sugara, Szentlélek!

vében és lelkében véghez vinni, mint annak idején az Egyház születésekor. Ezért hívja, várja a Szentlelket, erre utalnak a felszólító módú, dinamikus igealakok: oldjad, világosítsd, szállj, taníts, oszlasd.

Így harmonikus egységet alkot a költeményben tavaszi ünnepünk, a pünkösöd összetett jelentésköre.

Nekünk nemcsak a természet megújulását hozhatja, hanem a Szentlélek újjászüelő ereje hitünket is megerősíti. Így legyen most is, ezen a pünkösdön is aktuális számunkra a Reviczky-vers elragadtató, himnikus fohásza a Szentlélekhez.

Mezőné Szabad Erzsébet

Reviczky Gyula (1855-1889) neve ismerősen csenghet irodalmi tanulmányainkból. Tragikus sors adatott neki. Törvénytelen gyerekként született, s csak apja halála után derült ki, hogy nem törvényesítette őt.

A szerelemben sem volt szerencsés, a társadalmi és anyagi különbségek miatt nem gondolhatott arra, hogy elveheti azt művelt úri lányt, akit szeretett.

Később Jászai Marihoz fűzi gyötrelmes, szenvedélyes, szerelem. De ez sem hozza meg a boldogságot, a színész nő hűtlen lesz hozzá. Mindössze 34 évesen tüdőbetegségben halt meg.

Érdemes elolvasni Imakönyvem című versét, ahol megidézi az elhunyt anya emlékét, illetve utalásokat tesz hányatott sorsára.

E rövid élet ellenére fontos szerepet tölt be a magyar irodalomban. Költészete a modern líra nyitánya, hatása érezhető a pályakezdő Ady versein is.

A fenti pünkösödöt megidéző vers az ő tollából származik. A költeményt indító kellemes természeti képek a tavaszi megújulás frissességét festik le, középpontban a megszemélyesített pünkösddel. A 4. sor már átvezet az első pünkösöd eseményeihez, a Bibliából (Apostolok cselekedetei) ismert történet kulcsmotívumait említi a költő (fényözön, tüzes nyelv, megoldotta az apostolok nyelvét).

A vers második része, a 3. versszaktól a piros pünkösöd megszólításával, már a jelenkorra vonatkozik. Az alkotó abban bíz, hogy a megidézett Szentlélek ma is ugyanolyan mélyreható változást tud az emberek szí-

A LÁTHATATLAN ERŐ

Az alábbi festmény V. Tóth Gábor alkotása. Nagykörsön született 1966-ban. 1999 óta fest különböző témájú képeket. Munkái között a figurális falfestés is helyet kap, pl. a Kecskeméti Kórház gyermekosztályán. Alkotásai megjelennek a Délibáb és a Kláris művészeti folyóiratokban.

A Cserhát Művészkör tagja 2002-től. Ekkor kapott Nívódíjat is. Festményeivel első helyezést ért el a Kistérségi Európa Napok pályázaton. Különböző városok (hazai és külföldi) adnak helyet kiállításainak.

Jézus mondja: „Ne csodálkozz, hogy ezt mondtam neked: Újjonnan kell születnetek. A szél arra fúj, amerre akar; hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön, és hova megy: így van mindenki, aki a Lélektől született.” Jn.3,7-8.

Már gyermekkoromban megragadtak látva a Balaton vizén sejtelmesen tova „suhanó” kisebb-nagyobb vitorlás hajók. Különösen, amikor

láttam a vitorlák erőből duzzadó nekifeszülését vagy „halk” suhanását. A szél „belebújt és belefúj”, és a hajó ment, amerre a szél vezette. Ilyenkor a kapitány örül a hajót kormányozva a szél hatalmas erejének, mert vágyakozva várta a láthatatlanul is megtapasztalható erőt, mely képes „vezetni” a vitorlás hajótestet, a víz felszínét hasítva, és annak mentén a hullámok „beszélnek” útvjáról.

Isten Szentlelke láthatatlan, ugyanakkor „láthatóvá” válik, ha egy ember „teret” enged Számára, életének fő területein. Formálásra adja át a szívét (akarát, érzelmek, emléke-

zet), az értelmét (gondolatok), lelkiismeretét. Az ilyen ember csodálatos és olykor hihetetlen megtapasztalás, amikor erőtlenségében valóssá válik a nehezebb feladatainak elvégzéséhez szükséges erő jelenléte is. Apró „lépésekben”, de láthatóvá válik a megváltozott élet útja. Ha kérjük, a Lélek ereje betölt minden szempontból, és vezet a krisztusi úton járásban. A Szeretet ereje segít, hogy a krisztusi Szeretemben az emberi életünk gazdagodjon. Ez az ember különös küldetése.

Somogyiné Gyüre Mara

ALKALMAINK

Vasárnap	09:00 Istentisztelet a középkerthi gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.) 10:10 Istentisztelet a Kálvin téren (Húsvétől november végéig a templomban, egyébként a gyülekezeti teremben – Kálvin tér 19.) 16:30 Énekkari próba (gyülekezeti terem) 18:00 Esti Istentisztelet és/vagy tematikus alkalom (gyülekezeti terem)
Hétfő	16:30 Beteglátogatók bibliaórája (minden hónap első hétfő) (ifi terem) 18:00 Felnőtt-konfirmációi előkészítő (lelkészi hivatal)
Kedd	15:00 Asszonykör 18:00 Második kedden: Keresztelői előkészítő (lelkészi hivatal) 19:00 Második kedden: Jegyesoktatás (lelkészi hivatal)
Szerda	10:00 Baba-Mama kör minden hónap 1. és 3. szerda (ifi terem) 16:00 Középkerthi bibliaóra (Húsvétől november végéig a gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.) egyébként a Szociális Központban (Budai Nagy Antal u. 82.)
Csütörtök	10:00 Bibliaóra (minden hónap 1. és 3. csütörtök a Kálvin Szociális Központban, minden hónap 2. és 4. csütörtök Rákóczi úti Idősek Klubjában) 17:00 Konfirmációi előkészítő (ifi terem) 18:00 Hit- és élet bibliaóra (gyülekezeti terem)
Péntek	15:00 Szövetségek bibliaórája (ifi terem)
Szombat	17:00 Ifjúsági bibliakör (ifi terem)

„A reménység pedig nem szégyenít meg; mert az Istennek szerelme kitöltetett a mi szívünkbe a Szent Lélek által, Aki adatott nekünk.” Rm. 8,27.

„Az Úr Jézus Krisztusnak kegyelme, az Istennek szeretete,
és a Szent Léleknek közössége mindnyájatokkal. Ámen.” II.Kor. 13,13.